

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI (EU) 2019/2162,****annettu 27 päivänä marraskuuta 2019,****katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta****(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 114 artiklan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon <sup>(1)</sup>,

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä <sup>(2)</sup>,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY <sup>(3)</sup> 52 artiklan 4 kohdassa säädetään hyvin yleisistä vaatimuksista, jotka koskevat katettujen joukkolainojen rakenteellisia osia. Nämä vaatimukset rajoittuvat siihen, että katettujen joukkolainojen on oltava sellaisen luottolaitoksen liikkeeseen laskemia, jonka sääntömääräinen kotipaikka on jossakin jäsenvaltiossa ja johon kohdistetaan erityistä julkista valvontaa sekä sovelletaan rinnakkaisen vaadeoikeuden järjestelmää. Katettuja joukkolainoja koskevilla kansallisissa kehyksissä käsitellään näitä kysymyksiä ja niitä säännellään paljon yksityiskohtaisemmin. Kansallisiin kehyksiin sisältyy myös muita rakenteellisia säännöksiä, erityisesti säännöt, jotka koskevat katepoolin koostumusta, omaisuuserien hyväksyttävyysskriteereitä, mahdollisuutta koota omaisuuseriä erilliseen pooliin, avoimuutta ja raportointia koskevia velvoitteita sekä likviditeettiriskin vähentämistä koskevia sääntöjä. Myös jäsenvaltioiden lähestymistavat sääntelyyn eroavat toisistaan. Useissa jäsenvaltioissa ei ole katettuja joukkolainoja koskevia kansallisia kehyksiä. Tämän seurauksena unionissa liikkeeseen laskettuja katettuja joukkolainoja koskevat keskeiset rakenteelliset tekijät eivät vielä sisälly unionin lainsäädäntöön.
- (2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 <sup>(4)</sup> 129 artiklassa asetetaan lisäedellytyksiä direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin edellytyksiin nähden etuuskohtelun saamiseksi sellaisten pääomavaatimusten osalta, joiden perusteella luottolaitokset voivat katettuihin joukkolainoihin sijoittaessaan pitää hallussaan vähemmän pääomaa kuin muihin omaisuuseriin sijoittaessaan. Nämä lisävaatimukset lisäävät katettujen joukkolainojen yhdenmukaistamista unionissa, mutta erityisesti niillä on tarkoitus vahvistaa edellytykset, jotka katettujen joukkolainojen on täytettävä, jotta niihin sijoittaneet voivat saada tällaisen etuuskohtelun, eikä niitä sovelleta muutoin kuin asetuksen (EU) N:o 575/2013 yhteydessä.
- (3) Myös muissa unionin säädöksissä, kuten komission delegoiduissa asetuksissa (EU) 2015/35 <sup>(5)</sup> ja (EU) 2015/61 <sup>(6)</sup> sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2014/59/EU <sup>(7)</sup>, viitataan direktiivissä 2009/65/EY esitettyyn määritelmään sellaisten katettujen joukkolainojen tunnistamiseksi, joiden osalta voidaan soveltaa kyseisten säädösten mukaista katettujen joukkolainojen sijoittajille myönnettä etuuskohtelua. Näiden säädösten sanamuoto kuitenkin vaihtelee niiden tarkoituksen ja aiheen mukaan, joten termiä ”katetut joukkolainat” ei käytetä johdonmukaisesti.

<sup>(1)</sup> EUVL C 367, 10.10.2018, s. 56.

<sup>(2)</sup> Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 18. huhtikuuta 2019 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 8. marraskuuta 2019.

<sup>(3)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32).

<sup>(4)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 575/2013, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 176, 27.6.2013, s. 1).

<sup>(5)</sup> Komission delegoitu asetus (EU) 2015/35, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, vakuutus- ja jälleenvakuutustoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/138/EY täydentämisestä (Solvenssi II) (EUVL L 12, 17.1.2015, s. 1).

<sup>(6)</sup> Komission delegoitu asetus (EU) 2015/61, annettu 10 päivänä lokakuuta 2014, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013 täydentämisestä luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksen osalta (EUVL L 11, 17.1.2015, s. 1).

<sup>(7)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY, 2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta (EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (4) Katettujen joukkolainojen kohtelua voidaan kaiken kaikkiaan pitää yhdenmukaistettuna katettuihin joukkolainoihin sijoittamiseen liittyvän sääntelyn osalta. Katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun edellytyksiä unionissa ei kuitenkaan ole yhdenmukaistettu, ja tällä on useita seurauksia. Etuuskohtelu myönnetään ensinnäkin yhtäläisesti instrumenteille, joiden luonne sekä riskin ja sijoittajansuojan taso voivat vaihdella. Toiseksi kansallisten kehysten väliset erot tai tällaisen kehysten puuttuminen sekä termin ”katetut joukkolainat” yhteisesti sovitun määritelmän puuttuminen voivat luoda esteitä aidosti yhdentyneiden katettujen joukkolainojen sisämarkkinoiden kehittämiselle. Kolmanneksi säädettyjen suojatoimien väliset erot kansallisissa säännöissä voivat aiheuttaa rahoitusvakauteen kohdistuvia riskejä, koska sijoittajansuojan tasoltaan erilaisia katettuja joukkolainoja voidaan ostaa koko unionissa ja niihin voidaan soveltaa etuuskohtelua asetuksen (EU) N:o 575/2013 ja muiden unionin säädösten nojalla.
- (5) Tiettyjen parhaiden käytäntöjen perusteella tapahtuvan kansallisten kehysten joidenkin piirteiden yhdenmukaistamisen pitäisi näin ollen varmistaa hyvin toimivien katettujen joukkolainojen markkinoiden sujuva ja jatkuva kehitys unionissa ja rajoittaa rahoitusvakauteen kohdistuvia mahdollisia riskejä ja sen haavoittuvuutta. Tällaisella periaatelähtöisellä yhdenmukaistamisella olisi luotava yhteinen lähtökohta kaikkien katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemiselle unionissa. Yhdenmukaistaminen edellyttää, että kaikki jäsenvaltiot luovat kehukset katetuille joukkolainoille, mikä helpottaisi myös katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittymistä niissä jäsenvaltioissa, joissa niitä ei tällä hetkellä ole. Tällaiset markkinat tarjoaisivat vakaan rahoituslähteen luottolaitoksille, joilla olisi tällä perusteella paremmat mahdollisuudet tarjota edullisia kiinnitysluottoja kuluttajille ja yrityksille, ja ne asettaisivat sijoittajien saataville turvallisia vaihtoehtoisia sijoituskohteita.
- (6) Luottolaitosten rahoituksesta 20 päivänä joulukuuta 2012 annetussa Euroopan järjestelmäriskikomitean, jäljempänä ’EJRK’, suosituksessa <sup>(8)</sup> kehoitettiin kansallisia toimivaltaisia viranomaisia ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1093/2010 <sup>(9)</sup> perustettua Euroopan valvontaviranomaista (Euroopan pankkiviranomainen), jäljempänä ’EPV’, määrittämään katettuja joukkolainoja koskevia parhaita käytäntöjä ja edistämään kansallisten säädöskehysten yhdenmukaistamista. Siinä suositeltiin myös, että EPV koordinoisi kansallisten valvontaviranomaisten toteuttamia toimia, jotka liittyvät erityisesti katepoolien laatuun ja erotteluun, katettujen joukkolainojen konkurssioikeudelliseen erillisyyteen, katepooleihin vaikuttaviin varoja ja velkoja koskeviin riskeihin sekä katepoolien koostumuksesta ilmoittamiseen. Suosituksessa kehoitettiin lisäksi EPV:tä seuraamaan katettujen joukkolainojen markkinoiden toimivuutta kahden vuoden ajan suhteessa EPV:n määrittelemiін parhaisiin käytäntöihin. Tarkoituksena on arvioida lainsäädäntötoimien tarvetta ja raportoida tältä osin EJRK:lle ja komissiolle.
- (7) Komissio esitti joulukuussa 2013 EPV:lle lausuntopyyntön asetuksen (EU) N:o 575/2013 503 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- (8) Vastauksena 20 päivänä joulukuuta 2012 annettuun EJRK:n suositukseen ja komission joulukuussa 2013 esittämään lausuntopyyntöön EPV antoi 1 päivänä heinäkuuta 2014 lausuntoonsa liittyvän kertomuksen, jossa se suosittelee, että katettuja joukkolainoja koskevia kansallisia lakeja, asetuksia ja valvontasäännöksiä lähennetään entistä enemmän, jotta voidaan edelleen tukea unionissa katettuihin joukkolainoihin sovellettavan yhden edullisemman riskipainokohdelun soveltamista.
- (9) EJRK:n ehdotuksen mukaisesti EPV seurasi katettujen joukkolainojen markkinoiden toimivuutta suhteessa suosituksessa esitettyihin parhaisiin käytäntöihin kahden vuoden ajan. Tämän seurannan perusteella EPV toimitti EJRK:lle, neuvostolle ja komissiolle 20 päivänä joulukuuta 2016 toisen katettuja joukkolainoja koskevan lausunnon ja kertomuksen <sup>(10)</sup>. Kertomuksessa todettiin, että yhdenmukaistamista on jatkettava, jotta katettujen joukkolainojen määritelmät ja sääntely unionissa olisivat johdonmukaisempia. Kertomuksessa todettiin lisäksi, että yhdenmukaistamisen olisi perustuttava tiettyjen jäsenvaltioiden nykyisiin hyvin toimiviin markkinoihin.

<sup>(8)</sup> Euroopan järjestelmäriskikomitean suositus, annettu 20 päivänä joulukuuta 2012, luottolaitosten rahoituksesta (EJRK/2012/2) (EUVL C 119, 25.4.2013, s. 1).

<sup>(9)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1093/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 12).

<sup>(10)</sup> Report on covered bonds – recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU, Euroopan pankkiviranomainen (2016), EBA-Op-2016-23.

- (10) Katetut joukkolainat ovat yleensä luottolaitosten liikkeeseen laskemia. Katettujen joukkolainojen tarkoituksena on tarjota rahoitusta luototusta varten, ja suuressa mittakaavassa tapahtuva luottojen myöntäminen on yksi luottolaitosten ydintoiminnoista. Näin ollen jotta katettuihin joukkolainoihin voitaisiin soveltaa etuuskohtelua unionin oikeudessa, luottolaitosten on laskettava ne liikkeeseen.
- (11) Varaamalla katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku luottolaitoksille varmistetaan, että liikkeeseenlaskijalla on tarvittavat tiedot hallinnoidakseen katepooliin kuuluviin lainoihin liittyvää luottoriskiä. Sillä varmistetaan myös, että liikkeeseenlaskijaan sovelletaan pääomavaatimuksia, joilla suojataan sijoittajia rinnakkaisen vaadeoikeuden järjestelmällä, jonka avulla sijoittaja ja johdannaissopimuksen vastapuoli voivat kohdistaa vaateensa sekä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijaan että katevaroihin. Näin ollen rajoittamalla katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku luottolaitoksiin varmistetaan, että katetut joukkolainat säilyvät turvallisena ja tehokkaana rahoitusvälineenä, mikä edistää sijoittajansuojaa ja rahoitusvakautta, jotka ovat yleisen edun mukaisia tärkeitä poliittisia tavoitteita. Tämä vastaa myös lähestymistapaa, joka perustuu hyvin toimiviin kansallisiin markkinoihin, joilla vain luottolaitoksilla on lupa laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja.
- (12) Sen vuoksi on aiheellista, että ainoastaan asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määritellyillä luottolaitoksilla on lupa laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja unionin lainsäädännön mukaisesti. Erikoistuneille kiinnitysluottolaitoksille on ominaista se, että ne eivät ota yleisöltä talletuksia vaan pikemminkin muita takaisinmaksettavia varoja, minkä vuoksi ne ovat asetuksessa (EU) N:o 575/2013 säädetyn ”luottolaitoksen” määritelmän mukaisia. Erikoistuneet kiinnitysluottolaitokset ovat laitoksia, jotka harjoittavat ainoastaan kiinnitysluottojen sekä julkisen sektorin lainojen antoa, mukaan luettuna muilta luottolaitoksilta ostettujen lainojen rahoittaminen, sanotun kuitenkin rajoittamatta sovellettavan kansallisen lainsäädännön mukaisesti sallittua liittämis-toimintaa. Tämän direktiivin päätarkoituksena on säännellä edellytyksiä, joilla luottolaitokset voivat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja rahoitusvälineinä. Direktiivissä vahvistetaan luottolaitoksiin kohdistuvat tuotevaatimukset ja perustetaan erityinen tuotevalvonta korkeatasoisen sijoittajansuojan varmistamiseksi.
- (13) Rinnakkaisen vaadeoikeuden järjestelmä on keskeinen käsite ja monien voimassa olevien katettujen joukkolainojen kansallisten kehysten osa. Se on myös direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettujen katettujen joukkovelkakirjalainojen keskeinen tekijä. Tämän vuoksi käsite on tarpeen täsmentää sen varmistamiseksi, että sijoittajat ja johdannaissopimusten vastapuolet kaikkialla unionissa voivat kohdistaa vaateensa sekä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskijaan että katevaroihin yhdenmukaisin edellytyksin.
- (14) Konkurssioikeudellisen erillisyyden olisi myös oltava katettujen joukkolainojen olennainen tekijä sen varmistamiseksi, että katettujen joukkolainojen sijoittajille maksetaan sijoitus takaisin joukkolainan erääntyessä. Takaisinmaksun automaattinen aikaistuminen liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisutilanteessa voi häiritä katettujen joukkolainojen sijoittajien etusijajärjestystä. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että katettujen joukkolainojen sijoittajille maksetaan sijoitus takaisin sovitun aikataulun mukaisesti, jopa maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisutapauksessa. Konkurssioikeudellinen erillisuus kytkeytyy näin ollen suoraan rinnakkaisen vaadeoikeuden järjestelmään, ja siksi sen olisi myös oltava katettuja joukkolainoja koskevan kehyksen keskeinen tekijä.
- (15) Olemassa olevien katettujen joukkolainojen kansallisten kehysten keskeinen tekijä on myös vaatimus, että katevarojen laadun olisi oltava erittäin hyvä, jotta varmistetaan katepoolin kestävyys. Katevaroilla on erityispiirteitä, jotka liittyvät maksuvaateisiin ja katevarojen vakuutena oleviin omaisuuseriin. Sen vuoksi on aiheellista määrittää yleiset laatu- ja riskikohdat, joita omaisuuserien olisi noudatettava tullakseen hyväksytyiksi katevaroiksi.
- (16) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdassa lueteltuja omaisuuseriä olisi pidettävä hyväksyttävänä katevaroiksi katettuja joukkolainoja koskevassa kehyksessä. Katevaroja, jotka eivät enää ole kyseisen asetuksen 129 artiklan 1 kohdassa vahvistettujen vaatimusten mukaisia, olisi edelleen pidettävä tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisina hyväksyttävänä katevaroina, kunhan ne täyttävät tämän direktiivin vaatimukset. Muita yhtä korkealaatuisia katevaroja voidaan myös pitää direktiivin mukaisesti hyväksyttävänä edellyttäen, että tällaiset katevarat täyttävät tämän direktiivin vaatimukset, mukaan luettuna saamisen vakuutena oleviin omaisuuseriin liittyvät vaatimukset. Reaalivakuuksien omistusoikeudet olisi kirjattava julkiseen rekisteriin, jotta voidaan varmistaa, että ne ovat realisoitavissa. Jos julkista rekisteriä ei ole, jäsenvaltioiden olisi voitava säätää vaihtoehtoisesta omistamisen ja saamisen todentamisen muodosta, joka on verrattavissa kiinnitettyjen aineellisten

hyödykkeiden julkiseen rekisteröintiin. Jos jäsenvaltiot käyttävät tällaista vaihtoehtoista todentamisen muotoa, niiden olisi myös säädettävä menettelystä, jolla tehdään muutoksia omistusoikeuden ja vaateiden kirjaamiseen. Saamia luottolaitoksilta olisi pidettävä hyväksyttävänä katevaroina tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan a tai b alakohdan mukaisesti sen mukaan, täyttävätkö ne asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan vaatimukset. Saamia vakuutusyhtiöiltä olisi myös pidettävä hyväksyttävänä katevaroina tämän direktiivin 6 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Komission direktiivin 2006/111/EY <sup>(1)</sup> 2 artiklan b alakohdassa määritellyille julkisille yrityksille myönnettyjä tai niiden takaamia lainoja voidaan pitää hyväksyttävänä katevaroina edellyttäen, että julkiset yritykset tarjoavat keskeisiä julkisia palveluja yhteiskunnan kriittisten toimintojen ylläpitämiseksi.

Lisäksi tällaisten julkisten yritysten olisi tarjottava palvelujaan julkisen viranomaisen myöntämän toimiluvan tai luvan nojalla, niiden olisi oltava julkisen valvonnan alaisia ja niillä olisi oltava riittävä tulojen tuottamisen kyky niiden vakavaraisuuden varmistamiseksi. Jos jäsenvaltiot päättävät sallia kansallisessa kehyksessään omaisuuserät, jotka ovat julkisille yrityksille myönnettyjen tai niiden takaamien lainojen muodossa, niiden olisi otettava asianmukaisesti huomioon tällaisten omaisuuserien sallimisen mahdolliset vaikutukset kilpailuun. Luottolaitoksia tai vakuutusyhtiöitä ei pitäisi katsoa julkisiksi yrityksiksi, riippumatta niiden omistuksesta. Jäsenvaltioiden olisi tältä osin voitava jättää tiettyjä varoja kansallisten kehysten ulkopuolelle. Jotta katettujen joukkolainojen sijoittajat voisivat paremmin arvioida katettujen joukkolainojen ohjelman riskiä, jäsenvaltioiden olisi myös annettava riskinhajautusta koskevat säännöt, jotka liittyvät jakautumiseen ja materiaalliseen keskittymiseen, katepooliin sisältyvien lainojen tai saamisten määrään ja vastapuolten lukumäärään. Jäsenvaltioiden olisi voitava päättää kansallisessa lainsäädännössä vaaditusta jakautumisen ja materiaallisen keskittymisen asianmukaisesta tasosta.

- (17) Katettuihin joukkolainoihin liittyy erityisiä rakenteellisia tekijöitä, joiden tarkoituksena on suojella sijoittajia koko ajan. Näihin tekijöihin sisältyy vaatimus, jonka mukaan katettujen joukkolainojen sijoittajien on voitava kohdistaa vaateensa paitsi liikkeeseenlaskijaan myös katepoolissa oleviin varoihin. Nämä rakenteelliset tuotteeseen liittyvät vaatimukset poikkeavat vakavaraisuusvaatimuksista, joita sovelletaan katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevaan luottolaitokseen. Ensiksi mainituissa ei pitäisi keskittyä liikkeeseen laskevan laitoksen toiminnan vakauden varmistamiseen, vaan niiden tarkoituksena olisi pikemminkin suojata sijoittajia asettamalla katettuja joukkolainoja koskevia erityisvaatimuksia. Erityisvaatimuksen, joka koskee sitä, että käytetään laadukkaita katevaroja, lisäksi on asianmukaista säännellä katepoolin tekijöihin kohdistuvia yleisiä vaatimuksia sijoittajansuojan parantamiseksi entisestään. Näihin vaatimuksiin olisi sisällyttävä erityiset säännöt, joiden tarkoituksena on suojata katepoolia, kuten säännöt, jotka koskevat katevarojen erottelua. Erottelu voidaan tehdä eri tavoin, esimerkiksi taseessa, erillisyyhtiön avulla tai muulla tavoin. Katevarojen erottelun tarkoituksena on kuitenkin asettaa ne oikeudellisesti muiden velkojien kuin katettujen joukkolainojen sijoittajien ulottumattomiin.
- (18) Vakuutena olevien omaisuuserien sijaintia olisi myös säänneltävä, jotta varmistetaan sijoittajien oikeuksien toteuttaminen. On myös tärkeää, että jäsenvaltiot vahvistavat katepoolin koostumusta koskevia sääntöjä. Lisäksi tässä direktiivissä olisi määritettävä kattavuutta koskevat vaatimukset, sanotun kuitenkaan rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta sallia erilaisia keinoja vähentää riskejä, kuten valuutta- ja korkoriskejä. Olisi myös määriteltävä kattavuuden laskenta ja edellytykset, joilla johdannaissopimukset voidaan sisällyttää katepooliin, jotta varmistetaan, että katepooliin sovelletaan yhteisiä tiukkoja laatuvaatimuksia kaikkialla unionissa. Kattavuutta laskettaessa olisi noudatettava pääoman osalta nimellisperiaatetta. Jäsenvaltioiden olisi voitava käyttää muuta laskentamenetelmää kuin nimellisperiaatetta edellyttäen, että tämä muu menetelmä on varovaisempi eli se ei johda suurempaan kattavuussuhteeseen, jossa katevarat ovat osoittaja ja katettuihin joukkolainoihin liittyvät velat on nimittäjä. Jäsenvaltioiden olisi voitava vaatia kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseen laskemaan katettuun joukkolainaan liitettyä ylivakuuden tasoa, joka ylittää tässä direktiivissä säädetyin kattavuutta koskevan vaatimuksen.
- (19) Useat jäsenvaltiot edellyttävät jo, että katepoolin valvoja suorittaa hyväksyttävien omaisuuserien laatua koskevia erityisiä tehtäviä ja varmistaa, että kansalliset kattavuutta koskevat vaatimukset täyttyvät. Tämän vuoksi on tärkeää katettujen joukkolainojen kohtelun yhdenmukaistamiseksi koko unionissa, että jos kansallisessa kehyksessä edellytetään katepoolin valvojan käyttämistä, sen tehtävät ja vastuut on määritelty selkeästi. Katepoolin valvojan olemassaolo ei poista kansallisten toimivaltaisten viranomaisten vastuuta katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta erityisesti tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten noudattamisen osalta.

<sup>(1)</sup> Komission direktiivi 2006/111/EY, annettu 16 päivänä marraskuuta 2006, jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta sekä tiettyjen yritysten taloudellisen toiminnan avoimuudesta (EUVL L 318, 17.11.2006, s. 17).

- (20) Asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklassa vahvistetaan useita edellytyksiä sellaisille katetuille joukkolainoille, joilla on arvopaperistamisyhteisöjen asettama vakuus. Yksi näistä edellytyksistä koskee sitä, missä määrin tätä katevarojen tyyppiä voidaan käyttää, ja sillä rajoitetaan tällaisten rakenteiden käyttö 10 prosenttiin liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrästä. Toimivaltaiset viranomaiset voivat luopua tästä edellytyksestä asetuksen (EU) N:o 575/2013 mukaisesti. Komissio tarkasteli tämän luopumisen asianmukaisuutta ja totesi, että mahdollisuus käyttää arvopaperistamismenetelmiä tai katettuja joukkolainoja katevaroina, kun lasketaan liikkeeseen katettuja joukkolainoja, olisi sallittava ainoastaan muiden katettujen joukkolainojen osalta, jäljempänä 'ryhmän sisäiset katettujen joukkolainojen poolirakenteet', ja se olisi sallittava ilman rajoituksia liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen määrän osalta. Jotta taattaisiin optimaalinen avoimuus, ulkoisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen katepoolit eivät myöskään saisi sisältää ryhmään kuuluvien eri luottolaitosten saman ryhmän sisällä liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja. Koska ryhmän sisäisten katettujen joukkolainojen poolirakenteiden käyttö muodostaa poikkeuksen asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklassa säädettyistä luottolaitosten saamisille asetetuista rajoista, olisi edellytettävä, että sisäisesti ja ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat sijoittuvat luottoluokkaan 1 liikkeeseenlaskuhetkellä tai, jos luottoluokka myöhemmin muuttuu ja edellyttäen, että toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän, luottoluokkaan 2. Tapauksissa, joissa sisäisesti tai ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat eivät enää täytä tätä vaatimusta, sisäisesti liikkeeseen laskettuja katettuja joukkolainoja ei enää pidetä asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan mukaisesti hyväksyttävänä omaisuuserinä ja näin ollen asianomaisten katepoolin ulkoisesti liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin ei sovelleta kyseisen asetuksen 129 artiklan 1 b kohdassa tarkoitettua vapautusta.

Jos kyseiset sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat eivät enää ole asiaankuuluvan luottoluokkaa koskevan vaatimuksen mukaisia, niiden olisi kuitenkin oltava tässä direktiivissä tarkoitettuja hyväksyttäviä katevaroja edellyttäen, että ne täyttävät kaikki tässä direktiivissä säädetty vaatimukset, ja sen vuoksi myös ulkoisesti liikkeeseen lasketuissa katetuissa joukkolainoissa, joiden vakuutena ovat nämä sisäisesti myönnetty katetut joukkolainat tai muut tämän direktiivin mukaiset omaisuuserät, olisi voitava käyttää merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina". Jäsenvaltioilla olisi oltava mahdollisuus sallia tällaisten rakenteiden käyttö. Tästä seuraa, että jotta tämä vaihtoehto olisi tosiasiallisesti eri jäsenvaltioihin sijoittautuneeseen ryhmään kuuluvien luottolaitosten käytettävissä, kaikkien asianomaisten jäsenvaltioiden olisi pitänyt käyttää tätä mahdollisuutta ja saattaa asianomainen säännös osaksi kansallista lainsäädäntöään.

- (21) Pienten luottolaitosten on vaikea laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja, koska katettujen joukkolainojen ohjelmien perustamisesta aiheutuu usein korkeita alkuvaiheen kustannuksia. Myös likviditeetti on erityisen tärkeää katettujen joukkolainojen markkinoilla, ja se määräytyy suurelta osin liikkeessä olevien joukkolainojen määrän mukaan. Sen vuoksi on aiheellista sallia kahden tai useamman luottolaitoksen yhteisrahoitus, jotta pienemmät luottolaitokset voivat laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja. Tämä mahdollistaisi sen, että useat luottolaitokset voivat koota katevaroja yhteen yhden luottolaitoksen liikkeeseen laskemien katettujen joukkolainojen vakuutena oleviksi omaisuuseriksi, ja helpottaisi katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua niissä jäsenvaltioissa, joissa ei tällä hetkellä ole kehittyneitä katettujen joukkolainojen markkinoita. Yhteisrahoitusta koskevien sopimusten käyttöä koskevilla vaatimuksilla olisi varmistettava, että katevarat, jotka myydään tai, jos jäsenvaltio on sallinut tämän mahdollisuuden, siirretään Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/47/EY<sup>(12)</sup> mukaisella rahoitusvakuusjärjestelyllä liikkeeseen laskeville luottolaitoksille, täyttävät unionin lainsäädännön mukaiset katevarojen hyväksyttävyyttä ja erottelua koskevat vaatimukset.
- (22) Katetun joukkolainan vakuutena olevan katepoolin läpinäkyvyys on olennainen osa tämän tyyppistä rahoitusvälinettä, koska se lisää vertailtavuutta ja antaa sijoittajille mahdollisuuden tehdä tarvittavan riskinarvioinnin. Unionin oikeus sisältää säännöksiä, jotka koskevat sellaisen esitteen laatimista, hyväksymistä ja levittämistä, joka on julkaistava, kun arvopapereita tarjotaan yleisölle tai otetaan kaupankäynnin kohteeksi jäsenvaltiossa sijaitsevalla tai toimivalla säännellyllä markkinalla. Kansalliset lainsäätäjät ja markkinatoimijat ovat ajan mittaan kehittäneet useita aloitteita, jotka koskevat unionin oikeuden täydentämistä katettujen joukkolainojen sijoittajille annettavien tietojen osalta. On kuitenkin tarpeen täsmentää unionin lainsäädännössä, mikä olisi se yhteinen tietojen vähimmäistaso, johon sijoittajilla olisi oltava pääsy ennen katettujen joukkolainojen ostamista tai niiden ostohetkellä. Jäsenvaltioiden olisi voitava täydentää näitä vähimmäisvaatimuksia lisäsäännöksillä.

<sup>(12)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/47/EY, annettu 6 päivänä kesäkuuta 2002, rahoitusvakuusjärjestelyistä (EYVL L 168, 27.6.2002, s. 43).

- (23) Välineen likviditeettiriskin pienentäminen on keskeinen tekijä katettujen joukkolainojen sijoittajien suojan varmistamisessa. Tämä on ratkaisevan tärkeää, jotta voidaan varmistaa katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen oikea-aikainen takaisinmaksu. Sen vuoksi on aiheellista ottaa käyttöön katepoolin maksuvalmiuspuskuri, jolla puututaan likviditeettivajeen riskeihin, kuten maturiteettien ja korkojen epätasapaino, maksujen keskeyttäminen, sekoittumisriskit, maksuvelvoitteet, jotka liittyvät johdannaisopimuksiin, ja muut operatiiviset velat, jotka erääntyvät katettujen joukkolainojen ohjelmassa. Luottolaitos voi kokea tilanteita, joissa on vaikea noudattaa katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskevaa vaatimusta, esimerkiksi stressikausien aikana, jolloin puskuria käytetään ulosvirtausten kattamiseen. Tämän direktiivin nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava, että katepoolin maksuvalmiuspuskurivaatimusta noudatetaan, ja tarvittaessa toteutettava toimenpiteitä varmistaakseen, että luottolaitos noudattaa puskuria koskevaa vaatimusta. Katepoolin maksuvalmiuspuskuri poikkeaa luottolaitoksiin sovellettavista yleisistä maksuvalmiusvaatimuksista, jotka on asetettu muiden unionin säädösten mukaisesti, koska ensiksi mainittu liittyy suoraan katepooliin ja pyrkii vähentämään sille ominaisia likviditeettiriskejä. Sääntelytaakan minimoimiseksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia asianmukainen vuorovaikutus sellaisten maksuvalmiusvaatimusten kanssa, jotka on vahvistettu muissa unionin säädöksissä ja jotka palvelevat eri tarkoituksia kuin katepoolin maksuvalmiuspuskuri. Jäsenvaltioiden olisi näin ollen voitava päättää, että siihen päivään saakka, jona nämä unionin säädökset muutetaan, katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskevaa vaatimusta on sovellettava vain, jos luottolaitokseen ei kohdistu unionin lainsäädännön nojalla muita maksuvalmiusvaatimuksia niiden kattamalla ajanjaksolla.

Tällaisissa päätöksissä olisi vältettävä sitä, että luottolaitoksille asetetaan velvollisuus kattaa samat ulosvirtaukset erilaisilla likvideillä varoilla saman ajanjakson aikana. Jäsenvaltioiden mahdollisuutta päättää olla soveltamatta katepoolin maksuvalmiuspuskuria arvioidaan uudelleen unionin lainsäädäntöön tehtävien luottolaitosten maksuvalmiusvaatimuksia koskevien tulevien muutosten yhteydessä, mukaan luettuna asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan nojalla annettu sovellettava delegoitu aset. Likviditeettiriskejä voitaisiin käsitellä muilla keinoilla kuin likvideillä varoilla, esimerkiksi laskemalla liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joilla on jatkettavissa olevat maturiteettirakenteet, joissa käynnistävät tekijät vastaavat likviditeettivajeeseen tai -stressiin. Tällöin jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että maksuvalmiuspuskuri lasketaan katetun joukkolainan viimeisen erääntymispäivän perusteella ottaen huomioon mahdolliset maturiteetin jatkamiset, kun käynnistävät tekijät reagoivat likviditeettiriskeihin. Lisäksi jäsenvaltioiden olisi voitava sallia, että katepoolin likviditeettivaatimuksia ei sovelleta katettuihin joukkolainoihin, joihin sovelletaan rahoituksen vastaavuutta koskevia vaatimuksia, silloin kun saapuvat maksut erääntyvät sopimusperusteisesti maksettaviksi ennen lähteviä maksuja ja ne sijoitetaan tällä välin erittäin likvideihin varoihin.

- (24) Useissa jäsenvaltioissa on kehitetty innovatiivisia maturiteettiprofiilien rakenteita mahdollisiin likviditeettiriskeihin puuttumiseksi, maturiteettierot mukaan luettuina. Näihin rakenteisiin kuuluu mahdollisuus pidentää katetun joukkolainan sovittua maturiteettia tietyksi ajaksi tai sallia katevaroista kertyvien rahavirtojen siirtäminen suoraan katettujen joukkolainojen sijoittajille. Jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden yhdenmukaistamiseksi kaikkialla unionissa on tärkeää vahvistaa ne ehdot, joilla jäsenvaltiot voivat sallia näiden rakenteiden käyttämisen, jotta varmistetaan, etteivät ne ole liian monimutkaisia eivätkä altista sijoittajia kasvaneille riskeille. Näiden ehtojen tärkeänä osatekijänä on sen varmistaminen, että luottolaitokset eivät voi jatkaa maturiteettia oman harkintansa mukaan. Maturiteetin jatkaminen olisi sallittava vain, kun kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut objektiiviset ja selkeästi määritellyt käynnistävät tapahtumat ovat tapahtuneet tai niiden odotetaan tapahtuvan lähitulevaisuudessa. Tällaisten käynnistävien tekijöiden olisi pyrittävä estämään maksukyvyttömyys esimerkiksi korjaamalla likviditeetin puute, markkinoiden toimintapuute tai markkinahäiriö. Maturiteetin jatkamisilla voitaisiin myös helpottaa sellaisten luottolaitosten toiminnan hallitua alasajoa, jotka laskevat liikkeeseen katettuja joukkolainoja, mahdollistamalla maturiteetin jatkamiset maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun tapauksessa omaisuuserien konkurssialennusmyynnin välttämiseksi.
- (25) Erityisen julkisen valvonnan kehysten olemassaolo on osa direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaista katettujen joukkolainojen määritelmää. Kyseisessä direktiivissä ei kuitenkaan määritetä tällaisen valvonnan luonnetta eikä sisältöä eikä viranomaisia, joiden olisi vastattava tällaisen valvonnan suorittamisesta. Sen vuoksi on olennaisen tärkeää, että tällaisen katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan perustekijöitä yhdenmukaistetaan ja että sitä suorittavien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten tehtävät ja vastuualueet esitetään selkeästi.
- (26) Koska katettujen joukkolainojen julkinen valvonta poikkeaa luottolaitosten valvonnasta unionissa, jäsenvaltioiden olisi voitava nimetä katettujen joukkolainojen julkisia valvontatehtäviä suorittamaan eri kansalliset toimivaltaiset viranomaiset kuin luottolaitoksen yleistä valvontaa suorittavat toimivaltaiset viranomaiset. Jotta varmistettaisiin katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan johdonmukaisuus koko unionissa, on tarpeen edellyttää, että katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavat toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä luottolaitosten yleistä valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten sekä tapauksen mukaan kriisinratkaisuviranomaisen kanssa.

- (27) Katettujen joukkolainojen julkiseen valvontaan olisi sisällyttävä katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemista koskevan luvan antaminen luottolaitoksille. Koska ainoastaan luottolaitosten olisi sallittava laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja, luvan myöntämisen edellytyksenä olisi oltava luottolaitoksen toimilupa. Yhteiseen valvontamekanismiin osallistuvissa jäsenvaltioissa Euroopan keskuspankin tehtävänä on neuvoston asetuksen (EU) N:o 1024/2013 <sup>(13)</sup> 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen luottolaitosten toimilupien myöntäminen, mutta ainoastaan tämän direktiivin mukaisesti nimetyillä viranomaisilla olisi oltava valtuudet myöntää lupa katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun ja harjoittaa katettujen joukkolainojen julkista valvontaa. Tämän mukaisesti tässä direktiivissä olisi vahvistettava edellytykset, joilla unionin lainsäädännön nojalla toimiluvan saaneet luottolaitokset voivat saada luvan harjoittaa katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua.
- (28) Luvan laajuuden olisi liityttävä katettujen joukkolainojen ohjelmaan. Tähän ohjelmaan olisi sovellettava tämän direktiivin mukaista valvontaa. Luottolaitoksella voi olla useampi kuin yksi katettujen joukkolainojen ohjelma. Siinä tapauksessa olisi edellytettävä erillistä lupaa kullekin ohjelmalle. Katettujen joukkolainojen ohjelma voi sisältää yhden tai useamman katepoolin. Saman katettujen joukkolainojen ohjelman useat katepoolit tai eri liikkeeseenlaskut (eri kansainväliset arvopapereiden yksilöintitunnukset, ISIN-koodit) eivät välttämättä ole osoitus erillisiä katettujen joukkolainojen ohjelmien olemassaolosta.
- (29) Olemassa olevia katettujen joukkolainojen ohjelmia ei olisi vaadittava hankkimaan uutta lupaa, kun tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä aletaan soveltaa. Niiden katettujen joukkolainojen osalta, jotka on laskettu liikkeeseen tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten soveltamisen alkamisen jälkeen, luottolaitosten olisi noudatettava kaikkia tässä direktiivissä säädettyjä vaatimuksia. Tämän direktiivin mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten olisi valvottava vaatimusten noudattamista osana katettujen joukkolainojen julkista valvontaa. Jäsenvaltiot voisivat antaa kansallisen lainsäädännön nojalla ohjeita siitä, miten vaatimustenmukaisuuden arviointi menettelyllisesti suoritetaan sen päivämäärän jälkeen, josta alkaen jäsenvaltioiden on sovellettava tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä. Toimivaltaisten viranomaisten olisi voitava tarkastella katettujen joukkolainojen ohjelmaa uudelleen ja arvioida, onko kyseisen ohjelman lupaa muutettava. Tällaisen muutoksen tarve voi johtua katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen liiketoimintamallin merkittävistä muutoksista, jotka johtuvat esimerkiksi katettuja joukkolainoja koskevan kansallisen kehyksen muutoksesta tai luottolaitoksen tekemistä päätöksistä. Tällaisia muutoksia voidaan pitää huomattavina, jos ne edellyttävät niiden edellytysten uudelleenarviointia, joilla lupa laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja on myönnetty.
- (30) Kun jäsenvaltio säättää erityisen hallinnonhoitajan asettamisesta, sen olisi voitava antaa sääntöjä, jotka koskevat tällaisten erityisten hallinnonhoitajien toimivaltuuksia ja heille asetettavia operatiivisia vaatimuksia. Nämä säännöt voisivat evätä erityiseltä hallinnonhoitajalta mahdollisuuden kerätä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja kuluttajilta ja vähittäissijoittajilta mutta sallia tämän kerätä talletuksia tai muita takaisinmaksettavia varoja ainoastaan ammattimaisilta sijoittajilta.
- (31) Katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten velvoitteiden noudattamisen varmistamiseksi sekä samanlaisen kohtelun ja sääntöjen noudattamisen varmistamiseksi koko unionissa jäsenvaltiot olisi velvoitettava säätämään hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, jotka ovat tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia. Jäsenvaltioiden olisi myös voitava säätää rikosoikeudellisia seuraamuksia hallinnollisten seuraamusten sijasta. Jäsenvaltioiden, jotka päättävät säätää rikosoikeudellisia seuraamuksia, olisi ilmoitettava asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset komissiolle.
- (32) Jäsenvaltioiden säätämien hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden olisi täytettävä tietyt keskeiset vaatimukset, jotka koskevat niiden vastaanottajia, niiden soveltamisessa huomioon otettavia kriteerejä, katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten julkistamisvelvollisuuksia, seuraamusten määräämisvaltuutta ja määrättävissä olevien hallinnollisten taloudellisten seuraamusten tasoa. Ennen kuin tehdään päätös, jolla määrätään hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, niiden vastaanottajalle olisi annettava mahdollisuus tulla kuulluksi. Jäsenvaltioiden olisi kuitenkin voitava säätää poikkeuksista oikeuteen tulla kuulluksi muiden hallinnollisten toimenpiteiden kuin hallinnollisten seuraamusten yhteydessä. Tällainen poikkeus olisi rajattava tapauksiin, joissa on olemassa välitön vaara ja joissa tarvitaan kiireellisiä toimia kolmansille osapuolille, kuten katettujen joukkolainojen sijoittajille, aiheutuvien merkittävien tappioiden estämiseksi tai rahoitusjärjestelmälle aiheutuvien merkittävien vahinkojen estämiseksi tai korjaamiseksi. Tällaisissa tapauksissa vastaanottajalle olisi annettava mahdollisuus tulla kuulluksi toimenpiteen käyttöönoton jälkeen.

<sup>(13)</sup> Neuvoston asetukset (EU) N:o 1024/2013, annettu 15 päivänä lokakuuta 2013, luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille (EUVL L 287, 29.10.2013, s. 63).

- (33) Jäsenvaltioita olisi vaadittava varmistamaan, että katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavat toimivaltaiset viranomaiset ottavat huomioon kaikki merkitykselliset seikat, jotta voidaan varmistaa hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden yhdenmukainen soveltaminen unionissa, kun määritetään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppiä ja näiden seuraamusten tasoa. Jäsenvaltiot voisivat säätää myös maturiteetin jatkamiseen liittyviä hallinnollisia toimenpiteitä jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden yhteydessä. Jos jäsenvaltiot säätävät tällaisista toimenpiteistä, kyseisillä toimenpiteillä voitaisiin mahdollistaa se, että toimivaltaiset viranomaiset mitätöivät maturiteetin jatkamisen, ja vahvistaa edellytykset tällaiselle mitätöinnille, jolla voidaan puuttua tilanteeseen, jossa luottolaitos jatkaa maturiteettia kansallisen lainsäädännön mukaisten objektiivisten käynnistävien tekijöiden vastaisesti, tai varmistaa rahoitusvakaus ja sijoittajansuoja.
- (34) Jotta havaitaan mahdolliset rikkomiset, jotka kohdistuvat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua ja markkinointia koskeviin vaatimuksiin, katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavilla toimivaltaisilla viranomaisilla olisi oltava tarvittavat tutkintavaltuudet ja tehokkaat mekanismit, joilla kannustetaan ilmoittamaan mahdollisista tai tosiasiallisista rikkomisista. Nämä mekanismit eivät saisi rajoittaa sellaisten henkilöiden tai yhteisöjen puolustautumisoikeuksia, joihin näiden valtuuksien ja mekanismien käyttö vaikuttaa haitallisesti.
- (35) Katettujen joukkolainojen julkista valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten olisi myös voitava määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja toteuttaa muita hallinnollisia toimenpiteitä, jotta varmistettaisiin mahdollisimman laaja soveltamisala toimille rikkomisen jälkeen ja autettaisiin estämään uusia rikkomisia, riippumatta siitä, pidetäänkö kyseisiä toimenpiteitä kansallisessa lainsäädännössä hallinnollisina seuraamuksina vai muina hallinnollisina toimenpiteinä. Jäsenvaltioiden olisi voitava säätää seuraamuksista tässä direktiivissä säädettyjen seuraamusten lisäksi.
- (36) Katettuja joukkolainoja koskeville voimassa oleville kansallisille laeille on ominaista se, että katettuihin joukkolainoihin sovelletaan yksityiskohtaista kansallista sääntelyä ja katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua ja ohjelmia valvotaan sen varmistamiseksi, että katettujen joukkolainojen sijoittajien oikeudet turvataan aina. Tähän valvontaan kuuluu ohjelman ominaisuuksien, kattavuutta koskevien vaatimusten ja katepoolin laadun jatkuva seuranta. Sijoittajansuojan olennainen osatekijä on riittävä tiedottaminen sijoittajille katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevasta sääntelykehyksestä. Sen vuoksi on aiheellista varmistaa, että toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat säännöllisesti tietoja tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuista säännöksistä ja tavasta, jolla ne hoitavat katettujen joukkolainojen julkista valvontaa.
- (37) Katettujen joukkolainojen markkinoinnissa käytetään unionissa tällä hetkellä kansallisia nimiä ja merkkejä, joista osa on vakiintuneita ja osa ei. Sen vuoksi vaikuttaa asianmukaiselta sallia, että luottolaitokset, jotka laskevat liikkeeseen katettuja joukkolainoja unionissa, käyttävät erityistä merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina", kun ne myyvät katettuja joukkolainoja sekä unionin että kolmansien maiden sijoittajille edellyttäen, että kyseiset katetut joukkolainat täyttävät tässä direktiivissä asetetut vaatimukset. Jos tällaiset katetut joukkolainat täyttävät myös asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan vaatimukset, luottolaitosten olisi sallittava käyttää merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina (premium)". Kyseinen merkki, josta käy ilmi, että erityiset lisävaatimukset ovat täyttyneet, mikä tarkoittaa, että joukkolainalla on vahvistettu ja hyvin ymmärretty laatu, voisi olla houkutteleva jopa niissä jäsenvaltioissa, joissa on vakiintuneet kansalliset merkit. Näiden kahden merkin, "eurooppalainen katettu joukkolaina" ja "eurooppalainen katettu joukkolaina (premium)", tarkoituksena on tehdä sijoittajille helpommaksi arvioida katettujen joukkolainojen laatua ja siten tehdä tällaisista joukkolainoista houkuttelevampia sijoitusvälineitä sekä unionissa että sen ulkopuolella. Näiden kahden merkin käytön olisi kuitenkin oltava vapaaehtoista, ja jäsenvaltioilla pitäisi olla mahdollisuus säilyttää näiden kahden merkin rinnalla edelleen omat kansalliset nimityksensä ja merkintäjärjestelmänsä.
- (38) Jotta komissio voi arvioida tämän direktiivin soveltamista, sen olisi seurattava tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa katettujen joukkolainojen kehitystä unionissa ja toimitettava Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus sijoittajansuojan tasosta ja katettujen joukkolainojen markkinoiden kehityksestä. Kertomuksessa olisi myös keskityttävä katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun vakuutena olevien omaisuuserien kehittymiseen. Jatkettavissa olevan maturiteettirakenteen käyttö on lisääntynyt, joten komission olisi raportoitava Euroopan parlamentille ja neuvostolle myös toiminnasta ja riskeistä ja hyödyistä, jotka aiheutuvat sellaisten katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta, joilla on jatkettavissa oleva maturiteettirakenne.

- (39) Markkinatoimijat ja muut toimijat ovat ehdottaneet uutta rahoitusvälinelajia, jonka nimeksi tulee ”eurooppalainen vakuudellinen velkasitoumus” (European Secured Note, ESN), jonka katteena on julkisia saamia tai kiinnelainoja riskipitoisempia omaisuuseriä, jotka eivät ole tämän direktiivin mukaisia katteeksi hyväksyttäviä omaisuuseriä. Komissio kuuli 3 päivänä lokakuuta 2017 EPV:tä sen arvioimiseksi, missä määrin ESN-sitoumukset voisivat hyödyntää EPV:n määrittämiä perinteisiä katettuja joukkolainoja koskevia ”parhaita käytäntöjä”, ESN-sitoumusten asianmukaisesta riskikohtelusta ja ESN-sitoumusten liikkeeseenlaskujen mahdollisesta vaikutuksesta pankkien taseiden sidonnaisuustasoihin. Vastauksena EPV antoi raportin 24 päivänä heinäkuuta 2018. Komissio julkaisi EPV:n raportin kanssa rinnakkaisen tutkimuksen 12 päivänä lokakuuta 2018. Komission tutkimuksessa ja EPV:n raportissa todettiin, että lisäarviointi oli tarpeen esimerkiksi sääntelykohtelun osalta. Komission olisi sen vuoksi jatkettava sen arvioimista, olisiko ESN-sitoumuksia koskeva lainsäädäntökehys asianmukainen, ja toimitettava kertomus havainnoistaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle, sekä esitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.
- (40) Tällä hetkellä ei ole olemassa vastaavuusjärjestelmää, jolla unioni tunnustaisi kolmansissa maissa sijaitsevien luottolaitosten liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja, lukuun ottamatta vakausvalvontaa, jossa joillekin kolmansien maiden joukkolainoille myönnetään tietyin edellytyksin likviditeettiä koskeva etuuskohtelu. Komission olisi sen vuoksi tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa arvioitava kolmansien maiden katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskijoiden ja sijoittajien vastaavuutta koskevan järjestelmän käyttöönoton tarvetta ja asiaankuuluvuutta. Komission olisi viimeistään kahden vuoden kuluttua siitä päivästä, jona jäsenvaltioiden on määrä soveltaa tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä, toimitettava asiasta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomus sekä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.
- (41) Katettujen joukkolainojen sovittu maturiteetti on yleensä useita vuosia. Sen vuoksi on tarpeen sisällyttää siirtymätoimenpiteet sen varmistamiseksi, että muutokset eivät koske katettuja joukkolainoja, jotka on jo laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022. Ennen kyseistä päivää liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen olisi sen vuoksi oltava edelleen direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukaisia, ja ne olisi vapautettava useimmista tässä direktiivissä säädetyistä uusista vaatimuksista. Tällaisiin katettuihin joukkolainoihin olisi voitava edelleen viitata katettuina joukkolainoina edellyttäen, että tämän direktiivin mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset valvovat sitä, että ne täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan vaatimukset, sellaisina kuin niitä sovelletaan näiden joukkolainojen myöntämispäivänä, sekä tämän direktiivin niihin sovellettavat vaatimukset. Valvonta ei saisi koskea tämän direktiivin niitä vaatimuksia, joista tällaiset katetut joukkolainat on vapautettu. Joissakin jäsenvaltioissa ISIN-koodit ovat avoinna pidemmän ajan, jolloin katettuja joukkolainoja voidaan laskea liikkeeseen jatkuvasti kyseistä koodia käyttäen (jatkuvasti toteutettavat liikkeeseenlaskut), tarkoituksena lisätä kyseisen katetun joukkolainan määrää (liikkeeseenlaskumäärä). Siirtymätoimenpiteiden olisi katettava ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 avattuja ISIN-koodeja käyttäen käynnistetyt jatkuvasti toteutettavat liikkeeseenlaskut, kuitenkin soveltaen joitakin rajoituksia.
- (42) Sen seurauksena, että katetuille joukkolainoille säädetään yhdenmukainen kehys, olisi muutettava direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa olevaa katettujen joukkovelkakirjalainojen kuvausta. Direktiivissä 2014/59/EU määritellään katetut joukkovelkakirjalainat viittaamalla direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohtaan. Koska tätä määritelmää olisi muutettava, myös direktiiviä 2014/59/EU olisi muutettava. Jotta muutokset eivät vaikuttaisi katettuihin joukkolainoihin, jotka on laskettu liikkeeseen direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdan mukaisesti ennen 8 päivää heinäkuuta 2022, kyseisiin katettuihin joukkolainoihin olisi edelleen viitattava katettuina joukkolainoina niiden erääntymiseen asti. Direktiivejä 2009/65/EY ja 2014/59/EU olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti.
- (43) Jäsenvaltiot ovat selittävistä asiakirjoista 28 päivänä syyskuuta 2011 annetun jäsenvaltioiden ja komission yhteisen poliittisen lausuman <sup>(14)</sup> mukaisesti sitoutuneet perustelluissa tapauksissa liittämään ilmoitukseen toimenpiteistä, jotka koskevat direktiivin saattamista osaksi kansallista lainsäädäntöä, yhden tai useamman asiakirjan, josta käy ilmi direktiivin osien ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiseen tarkoitettujen välineiden vastaavien osien suhde. Tämän direktiivin osalta lainsäätäjät pitää tällaisten asiakirjojen toimittamista perusteltuna.
- (44) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän direktiivin tavoitetta eli yhteisen kehyksen vahvistamista katetuille joukkolainoille sen varmistamiseksi, että katettujen joukkolainojen rakenteelliset ominaisuudet koko unionissa vastaavat alhaisempaa riskiprofiilia, joka oikeuttaa unionin etuuskohtelun, vaan se voidaan unionin katettujen joukkolainojen markkinoiden kehittämisen ja unionissa tehtävien rajat ylittävien sijoitusten tukemisen

<sup>(14)</sup> EUVL C 369, 17.12.2011, s. 14.

tarpeen vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen tämän tavoitteen saavuttamiseksi.

- (45) Euroopan keskuspankkia on kuultu, ja se antoi lausuntonsa 22 päivänä elokuuta 2018.
- (46) Euroopan tietosuojavaltuutettua on kuultu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 45/2001 <sup>(15)</sup> 28 artiklan 2 kohdan mukaisesti, ja hän antoi lausunnon 12 päivänä lokakuuta 2018.
- (47) Katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset käsittelevät merkittäviä määriä henkilötietoja. Tässä käsittelyssä olisi aina noudatettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679 <sup>(16)</sup>. Samoin EPV:n suorittama henkilötietojen käsittely, kun se tämän direktiivin mukaisesti ylläpitää keskustietokantaa kansallisten toimivaltaisten viranomaisten sille ilmoittamista hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä, olisi toteutettava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1725 <sup>(17)</sup> mukaisesti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

## I OSASTO

### KOHDE, SOVELTAMISALA JA MÄÄRITELMÄT

#### 1 artikla

##### Kohde

Tässä direktiivissä vahvistetaan sijoittajansuojaa koskevat säännöt, jotka koskevat seuraavia seikkoja:

- 1) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevat vaatimukset;
- 2) katettujen joukkolainojen rakenteelliset tekijät;
- 3) katettujen joukkolainojen julkinen valvonta;
- 4) katettuihin joukkolainoihin liittyvät julkistamisvaatimukset.

#### 2 artikla

##### Soveltamisala

Tätä direktiiviä sovelletaan unioniin sijoittautuneiden luottolaitosten liikkeeseen laskemiin katettuihin joukkolainoihin.

#### 3 artikla

##### Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan

- 1) 'katetulla joukkolainalla' luottolaitoksen niiden kansallisten säännösten mukaisesti, joilla tämä direktiivin velvoittavat vaatimukset saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, liikkeeseen laskemaa velkasitoumusta, jonka vakuutena on katevaroja, joita katetun joukkolainan sijoittajilla on etuoikeutettuina velkojina mahdollisuus käyttää suoraan;

<sup>(15)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001, annettu 18 päivänä joulukuuta 2000, yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1).

<sup>(16)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2016/679, annettu 27 päivänä huhtikuuta 2016, luonnollisten henkilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä sekä näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta ja direktiivin 95/46/EY kumoamisesta (yleinen tietosuojasetus) (EUVL L 119, 4.5.2016, s. 1).

<sup>(17)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) 2018/1725, annettu 23 päivänä lokakuuta 2018, luonnollisten henkilöiden suojelusta unionin toimielinten, elinten ja laitosten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta sekä asetuksen (EY) N:o 45/2001 ja päätöksen N:o 1247/2002/EY kumoamisesta (EUVL L 295, 21.11.2018, s. 39).

- 2) 'katetulla joukkolainaohjelmalla' lakisääteisissä säännöissä ja sopimusehdoissa määritettyjä katetun joukkolainan liikkeeseenlaskun rakenteellisia tekijöitä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevalle luottolaitokselle myönnetyn luvan mukaisesti;
- 3) 'katepoolilla' selvästi määriteltyä sellaisten omaisuuserien ryhmää, jotka ovat katettuihin joukkolainoihin liittyvien maksuvelvoitteiden vakuutena ja jotka on erotettu muista katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen hallussaan pitämistä varoista;
- 4) 'katevaroilla' katepooliin sisältyviä omaisuuseriä;
- 5) 'vakuutena olevilla omaisuuserillä' katevarojen vakuutena olevaa aineellista omaisuutta ja saamisia;
- 6) 'erottelulla' katetut joukkolainat liikkeeseen laskevan luottolaitoksen toteuttamia toimia katevarojen yksilöimiseksi ja niiden saattamiseksi oikeudellisesti muiden velkojien kuin katettujen joukkolainojen sijoittajien ja johdannaissopimusten vastapuolten ulottumattomiin;
- 7) 'luottolaitoksella' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä luottolaitosta;
- 8) 'erikoistuneella kiinnitysluottolaitoksella' luottolaitosta, joka rahoittaa lainoja ainoastaan tai pääasiallisesti laskemalla liikkeeseen katettuja joukkolainoja ja jolla lain mukaan on oikeus harjoittaa ainoastaan kiinnitysluottojen sekä julkisen sektorin lainojen antoa eikä ole lupaa vastaanottaa talletuksia, mutta joka vastaanottaa yleisöltä muita takaisinmaksettavia varoja;
- 9) 'automaattisella erääntymisellä' tilannetta, jossa katettu joukkolaina automaattisesti erääntyy ja lankeaa välittömästi maksettavaksi liikkeeseenlaskijan maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä ja jonka osalta katetun joukkolainan sijoittajilla on perintäkelpoinen saatava ennen alkuperäistä eräpäivää;
- 10) 'markkina-arvolla' kiinteän omaisuuden osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 76 alakohdassa määriteltyä markkina-arvoa;
- 11) 'kiinnitysluottoarvolla' kiinteän omaisuuden osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 74 alakohdassa määriteltyä kiinnitysluottoarvoa;
- 12) 'ensisijaisilla vakuuksilla' katepoolin luonteen määrittäviä hallitsevia katevaroja;
- 13) 'täytevakuuksilla' katevaroja, jotka otetaan huomioon kattavuutta koskevien vaatimusten täyttämiseksi ja jotka ovat muita kuin ensisijaisia vakuuksia;
- 14) 'ylivakuudella' vakuuden lakisääteisen, sopimukseen perustuvan tai vapaaehtoisen tason kokonaisuutta, joka ylittää 15 artiklassa säädetyn kattavuutta koskevan vaatimuksen;
- 15) 'rahoituksen vastaavuutta koskevilla vaatimuksilla' sääntöjä, joiden mukaan erääntyvien velkojen ja saamisten väliset rahavirrat on nettoutettava varmistamalla sopimusehdoin, että lainanottajilta ja johdannaissopimusten vastapuolilta vastaanotettavat maksut erääntyvät ennen katetun joukkolainan sijoittajille ja johdannaissopimusten vastapuolille suoritettavia maksuja ja että vastaanotetut määrät ovat arvoltaan vähintään yhtä suuria kuin katetun joukkolainan sijoittajille ja johdannaissopimusten vastapuolille suoritettavat maksut, ja että lainanottajilta ja johdannaissopimusten vastapuolilta vastaanotetut määrät sisällytetään katepooliin 16 artiklan 3 kohdan mukaisesti, kunnes maksut katetun joukkolainan sijoittajille ja johdannaissopimusten vastapuolille erääntyvät;
- 16) 'likviditeetin nettoulosvirtauksella' kaikkia tietynä päivänä erääntyviä ulosvirtaavia maksuja, mukaan lukien pääoma- ja korkomaksut ja maksut, jotka johtuvat katettujen joukkolainojen ohjelman johdannaissopimuksista, sen jälkeen, kun niistä on vähennetty kaikki samana päivänä erääntyvistä, katevaroihin liittyvistä saatavista aiheutuvat sisäänvirtaavat maksut;
- 17) 'jatkettavissa olevalla maturiteettirakenteella' mekanismia, joka tarjoaa mahdollisuuden jatkaa katettujen joukkolainojen sovittua maturiteettia ennalta määrätyn ajanjakson ajan, jos erityinen käynnistävä tapahtuma toteutuu;
- 18) 'katetun joukkolainan julkisella valvonnalla' katettujen joukkolainojen ohjelmien valvontaa, jolla varmistetaan, että katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun sovellettavia vaatimuksia noudatetaan ja että ne pannaan täytäntöön;
- 19) 'erityisellä hallinnonhoitajalla' henkilöä tai yhteisöä, joka on nimetty hallinnoimaan katettujen joukkolainojen ohjelmaa kyseisen ohjelman yhteydessä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyystilanteessa tai kun tällaisen luottolaitoksen on todettu olevan lähellä kaatumista tai todennäköisesti kaatuvan direktiivin 2014/59/EU 32 artiklan 1 kohdan mukaisesti, tai poikkeuksellisissa olosuhteissa, kun asianomainen toimivaltainen viranomaiskatsoo, että kyseisen luottolaitoksen asianmukainen toiminta on vakavasti vaarassa;
- 20) 'kriisinratkaisulla' direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 1 alakohdassa määriteltyä kriisinratkaisua;

- 21) 'ryhmällä' asetuksen (EU) N:o 575/2013 4 artiklan 1 kohdan 138 alakohdassa määriteltyä ryhmää;
- 22) 'julkisilla yrityksillä' komission direktiivin 2006/111/EY 2 artiklan b alakohdassa määriteltyjä julkisia yrityksiä.

## II OSASTO

### KATETTujen JOUKKOLAINOJEN RAKENTEELLISET TEKIJÄT

#### 1 LUKU

#### *Rinnakkainen vaadeoikeus ja konkurssioikeudellinen erillisuus*

##### 4 artikla

#### **Rinnakkainen vaadeoikeus**

1. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt, joiden avulla katettujen joukkolainojen sijoittajat ja johdannaissopimusten vastapuolet, jotka noudattavat 11 artiklaa, saavat oikeuden esittää seuraavia vaateita:
- a) katetut joukkolainat liikkeeseen laskevaan luottolaitokseen kohdistuva vaade;
  - b) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä katevarojen pääomaan sekä mahdollisesti kertyneeseen ja tulevaan korkoon kohdistuva etuoikeutettu vaade;
  - c) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden yhteydessä ja jos b alakohdassa tarkoitettua etuoikeutettua vaatetta ei voida täysin täyttää, kyseisen luottolaitoksen konkurssipesään kohdistuva vaade, joka on etuoikeudeltaan sama kuin tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti määritetty luottolaitoksen tavallisten vakuudettomien velkojen vaade.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetut vaateet rajoittuvat katettuihin joukkolainoihin liittyviin täysimääräisiin maksuvelvoitteisiin.
3. Tämän artiklan 1 kohdan c alakohtaa sovellettaessa jäsenvaltiot voivat erikoistuneen kiinnitysluottolaitoksen maksukyvyttömyyden tapauksessa vahvistaa sääntöjä, joiden mukaan katetun joukkolainan sijoittajien ja 11 artiklan mukaisten johdannaissopimusten vastapuolten saatava on paremmalla etuoikeudella kuin kyseisen erikoistuneen kiinnitysluottolaitoksen tavallisten vakuudettomien velkojen saatavat määritettynä tavanomaisessa maksukyvyttömyysmenettelyssä koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisesti, mutta huonommalla etuoikeudella kuin muut etuoikeutetut velkojat.

##### 5 artikla

#### **Katettujen joukkolainojen konkurssioikeudellinen erillisuus**

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuihin joukkolainoihin liittyvät maksuvelvoitteet eivät eräänny automaattisesti katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä.

## 2 LUKU

**Katepooli ja kattavuus**

## I jakso

**Hyväksyttävät omaisuuserät**

## 6 artikla

**Hyväksyttävät katevarat**

1. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että katettujen joukkolainojen vakuutena on aina
  - a) omaisuuseriä, jotka ovat hyväksyttyjä omaisuuseriä asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan nojalla, edellyttäen, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos täyttää kyseisen asetuksen 129 artiklan 1 a–3 kohdan vaatimukset;
  - b) korkealaatuisia katevaroja, jotka turvaavat sen, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevalla luottolaitoksella on 2 kohdassa tarkoitettu saatava, ja joiden vakuutena olevat omaisuuserät ovat 3 kohdan mukaisia; tai
  - c) julkisille yrityksille myönnettyjen tai niiden takaamien lainojen muodossa olevia omaisuuseriä, jollei tämän artiklan 4 kohdasta muuta johdu.
2. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen saatavien on täytettävä seuraavat oikeudelliset edellytykset:
  - a) omaisuuserä edustaa rahamääräistä saatavaa, jolla on milloin tahansa määritettävissä oleva vähimmäisarvo, joka on oikeudellisesti pätevä ja perintäkelpoinen, johon ei sovelleta muita ehtoja kuin se, että saatava erääntyy myöhempänä ajankohtana, ja jonka vakuutena on kiinteistövakuus, esineoikeus, muu vakuusoikeus tai takaus;
  - b) saatavan vakuutena oleva kiinteistövakuus, esinevakuus, muu vakuusoikeus tai takaus on realisoitavissa;
  - c) kaikki oikeudelliset edellytykset saatavan vakuutena olevan kiinteistövakuuden, esinevakuuden muun vakuusoikeuden tai takauksen perustamiseksi on täytetty;
  - d) saatavan vakuutena oleva kiinteistövakuus, esinevakuus, muu vakuusoikeus tai takaus on sellainen, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos voi periä vaateen ilman aiheetonta viivytystä.

Jäsenvaltioiden on vaadittava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset arvioivat saatavien ja vakuutena olevien omaisuuserien perintä- ja realisointikelpoisuuden ennen niiden sisällyttämistä katepooliin.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen vakuutena olevien omaisuuserien on täytettävä jokin seuraavista vaatimuksista:
  - a) reaalivaluuksille on olemassa arviointinormeja, jotka hyväksytään yleisesti asiantuntijoiden keskuudessa ja jotka ovat kyseiselle reaalivaluuksille soveltuvia, ja olemassa on julkinen rekisteri, johon kirjataan kyseisten reaalivaluuksien omistajat ja näihin hyödykkeisiin kohdistuvat vaateet; tai
  - b) saatavien muodossa olevien omaisuuserien osalta saamisen vastapuolen turvallisuus ja luotettavuus määritellään sen veronkeräysmahdollisuuksien mukaisesti tai sen perusteella, että siihen kohdistetaan jatkuvaa vastapuolen moitteettoman toiminnan ja vakavaraisuuden julkista valvontaa.

Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen reaalivaluudet otetaan huomioon katettuun joukkolainaan liittyvien velkojen kattamiseksi enintään määrään, joka on kiinnitysten pääomamäärä yhdistettynä aikaisempiin kiinnityksiin tai 70 prosenttia kyseisten reaalivaluuksien arvosta sen mukaan, kumpi on alhaisempi. Tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettujen reaalivaluuksien, jotka ovat varojen vakuutena 1 kohdan a alakohdan mukaisesti, ei tarvitse noudattaa 70 prosentin rajaa tai asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdassa säädettyjä rajoja.

Jos tämän kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdan soveltamiseksi ei ole olemassa julkista rekisteriä tiettyä reaaliavakuutta varten, jäsenvaltiot voivat säätää vaihtoehtoisesta kyseisen reaaliavakuuden omistuksen ja siihen kohdistuvien vaateiden todentamisen muodosta, siltä osin kuin kyseinen todentamisen muodolla tarjotaan varmistus, joka vastaa julkisen rekisterin tarjoamaa varmistusta siinä mielessä, että se sallii sen, että asianomaiset kolmannet osapuolet saavat asianomaisen jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti tietoja kiinnitetyn reaaliavakuuden yksilöinnistä, omistusoikeuden todentamisesta, vakuusoikeuksien dokumentoinnista ja kiinnitysten kohdistumisesta sekä vakuusoikeuksien realisoitavuudesta.

4. Kun sovelletaan 1 kohdan c alakohtaa, katettuihin joukkolainoihin, joiden ensisijaisina vakuuksina on julkisille yrityksille myönnettyjä tai niiden takaamia lainoja, on sovellettava vähintään 10 prosentin suuruista ylivakuuden tasoa, ja niiden on täytettävä kaikki seuraavat edellytykset:

- a) julkiset yritykset tarjoavat olennaisia julkisia palveluja toimiluvan, käyttöoikeussopimuksen tai julkisen viranomaisen myöntämän muun toimeksiannon perusteella;
- b) julkiset yritykset ovat julkisen valvonnan alaisia;
- c) julkisilla yrityksillä on riittävä tulojen tuottamisen kyky, joka varmistetaan sillä, että
  - i) niillä on tarjotusta palvelusta perittävien palkkioiden, maksujen ja saatavien keräämisessä ja korottamisessa riittävästi joustovaraa taloudellisen vakautensa ja vakavaraisuutensa varmistamiseksi,
  - ii) ne saavat olennaisten julkisten palvelujen tarjoamisen vastineeksi riittävästi lakisääteisiä avustuksia taloudellisen vakautensa ja vakavaraisuutensa varmistamiseksi, tai
  - iii) ne ovat tehneet julkisen viranomaisen kanssa voittojen ja tappioiden siirtoa koskevan sopimuksen.

5. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, jotka koskevat 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti varojen vakuutena olevien reaaliavakuuksien arvostusmenetelmää ja -prosessia. Näillä säännöillä on varmistettava ainakin seuraavat seikat:

- a) kullekin reaaliavakuudelle on olemassa ajantasainen arvonnääritys markkina-arvoon tai sitä alempaan arvoon tai kiinnitysluottoarvoon hetkellä, jona katteena oleva omaisuuserä sisällytetään katepooliin;
- b) arvostuksen suorittaa arvioija, jolla on riittävä pätevyys, kyky ja kokemus; ja
- c) arvioija on riippumaton luottopäätösmenettelystä, ei ota huomioon spekulatiivisia tekijöitä arvioidessaan reaaliavakuuden arvoa ja dokumentoi reaaliavakuuden arvon läpinäkyvällä ja selkeällä tavalla.

6. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevilla luottolaitoksilla on käytössä menettelyt, joilla valvotaan, että tämän artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan mukaisesti varojen vakuutena olevat reaaliavakuudet ovat asianmukaisesti vakuutettuja vahinkojen varalta ja että vakuutuskorvaukseen perustuva saatava on eroteltu 12 artiklan mukaisesti.

7. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset dokumentoivat 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut katevarat ja luotonantopolitiikkansa tämän artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen kansallisten säännösten noudattamisen osalta.

8. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt, joilla varmistetaan saamisten määrän jakautumiseen ja materiaalliseen keskittymiseen liittyvä riskinhajautus katepoolissa sellaisten omaisuuserien osalta, joita ei pidetä 1 kohdan a alakohdan mukaisesti hyväksyttävänä.

#### 7 artikla

#### **Unionin ulkopuolella sijaitsevat vakuutena olevat omaisuuserät**

1. Jollei 2 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltiot voivat sallia, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset sisällyttävät katepooliin omaisuuseriä, joiden vakuutena olevat omaisuuserät sijaitsevat unionin ulkopuolella.

2. Jos jäsenvaltiot sallivat 1 kohdassa tarkoitettujen omaisuuserien sisällyttämisen, niiden on varmistettava sijoittajansuoja edellyttämällä, että luottolaitokset tarkistavat, että nämä vakuutena olevat omaisuuserät täyttävät kaikki 6 artiklassa säädetty vaatimukset. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä vakuutena olevat omaisuuserät tarjoavat

samantasoisien vakuuden kuin unionissa sijaitsevat vakuutena olevat omaisuususerät, ja niiden on varmistettava, että nämä vakuutena olevat omaisuususerät ovat oikeudellisesti realisoitavissa tavalla, joka on vaikutukseltaan sama kuin unionissa sijaitsevien vakuutena olevien omaisuususerien realisointi.

#### 8 artikla

##### **Ryhmän sisäiset katetun joukkolainan poolirakenteet**

Jäsenvaltiot voivat vahvistaa säännöt, jotka koskevat ryhmän sisäisten katetun joukkolainan poolirakenteiden käyttöä, joiden puitteissa ryhmään kuuluvan luottolaitoksen liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja, jäljempänä 'sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat', käytetään katevaroina, kun samaan ryhmään kuuluva toinen luottolaitos laskee ulkoisesti liikkeeseen katettuja joukkolainoja, jäljempänä 'ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat'. Näihin sääntöihin on sisällytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:

- a) sisäisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat myydään ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat liikkeeseen laskevalle luottolaitokselle;
- b) sisäisesti liikkeeseen laskettuja katettuja joukkolainoja käytetään ulkoisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen katepoolissa katevaroina ja ne kirjataan sen luottolaitoksen taseeseen, joka laskee liikkeeseen ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat;
- c) ulkoisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen katepooli sisältää ainoastaan ryhmään kuuluvan yksittäisen luottolaitoksen sisäisesti liikkeeseen laskemia katettuja joukkolainoja;
- d) ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat liikkeeseen laskeva luottolaitos aikoo myydä ne katettujen joukkolainojen sijoittajille, jotka eivät kuulu ryhmään;
- e) sekä sisäisesti että ulkoisesti liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat täyttävät asetuksen (EU) N:o 575/2013 kolmannen osan II osaston 2 luvussa tarkoitettulle luottoluokalle 1:lle asetetut vaatimukset liikkeeseenlaskuhetkellä ja niiden vakuutena on tämän direktiivin 6 artiklassa tarkoitettuja hyväksyttäviä katevaroja;
- f) kun on kyse rajat ylittävistä ryhmän sisäisistä katetun joukkolainan poolirakenteista, sisäisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen katevarat täyttävät ulkoisesti liikkeeseen laskettuihin katettuihin joukkolainoihin liittyvät hyväksyttävyyttä ja kattavuutta koskevat vaatimukset.

Sovellettaessa tämän artiklan ensimmäisen alakohdan e alakohtaa 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat sallia, että katetut joukkolainat, jotka sijoittuvat luottoluokkaan 2 sellaisen muutoksen jälkeen, joka johtaa siihen, että katetut joukkolainat ovat alemmassa luottoluokassa, pysyvät edelleen osana ryhmän sisäistä katetun joukkolainan poolirakennetta edellyttäen, että kyseiset toimivaltaiset viranomaiset toteavat, että luottoluokan muutos ei johdu niiden kansallisten säännösten, joilla 19 artiklan 2 kohta saatetaan osaksi kansallista lainsäädäntöä, mukaisten lupaa koskevien vaatimusten rikkomisesta. Jäljempänä olevan 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikista tämän alakohdan nojalla tehdyistä päätöksistä.

#### 9 artikla

##### **Yhteisvarainhankinta**

1. Jäsenvaltioiden on sallittava, että hyväksyttäviä katevaroja, jotka ovat peräisin luottolaitoksesta ja jotka katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos on ostanut, käytetään katevaroina katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemista varten.

Jäsenvaltioiden on säänneltävä tällaisia ostoja sen varmistamiseksi, että 6 ja 12 artiklassa vahvistetut vaatimukset täyttyvät.

2. Jäsenvaltiot voivat sallia siirrot rahoitusvakuusjärjestelyin direktiivin 2002/47/EY mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn vaatimuksen soveltamista.

3. Jäsenvaltiot voivat myös sallia sen, että muusta yrityksestä kuin luottolaitoksesta peräisin olevia omaisuuseriä käytetään vakuuksina, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 1 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn vaatimuksen soveltamista. Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta, niiden on edellytettävä, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos joko arvioi sen yrityksen luotonmyöntämiskäytännöt, josta katevarat ovat peräisin, tai suorittaa itse lainanottajan luottokelpoisuuden perusteellisen arvioinnin.

*10 artikla***Katepoolin koostumus**

Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vahvistamalla katepoolien koostumusta koskevat säännöt. Säännöillä määritellään tarvittaessa ehdot, joilla katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset voivat sisällyttää katepooleihin ensisijaisia vakuuksia, joilla on eri ominaisuudet rakenteellisten tekijöiden, varojen elinajan tai riskiprofiilin suhteen.

*11 artikla***Katepoolissa olevat johdannaissopimukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja sallimalla johdannaissopimusten sisällyttäminen katepooliin ainoastaan, jos vähintään seuraavat edellytykset täyttyvät:
  - a) johdannaissopimukset sisällytetään katepooliin yksinomaan riskeiltä suojautumiseksi, niiden määrää tarkistetaan, jos suojattava riski on alentunut, ja ne poistetaan, kun suojattavaa riskiä ei enää ole;
  - b) johdannaissopimukset dokumentoidaan riittävästi;
  - c) johdannaissopimukset erotellaan 12 artiklan mukaisesti;
  - d) johdannaissopimuksia ei voida päättää katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeneen luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä;
  - e) johdannaissopimukset ovat 2 kohdan mukaisesti vahvistettujen sääntöjen mukaisia.
2. Edellä 1 kohdassa lueteltujen vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava katepoolissa olevia johdannaissopimuksia koskevat säännöt. Näissä säännöissä on täsmennettävä:
  - a) suojausvastapuolten kelpoisuusvaatimukset;
  - b) tarpeelliset asiakirjat, jotka on toimitettava johdannaissopimuksiin liittyen.

*12 artikla***Katevarojen erottelu**

1. Jäsenvaltioiden on vahvistettava katevarojen erottelua koskevat säännöt. Näihin sääntöihin on sisällytettävä vähintään seuraavat vaatimukset:
  - a) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos kykenee milloin tahansa yksilöimään kaikki katevarat;
  - b) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos erottelee oikeudellisesti sitovalla ja toteuttamiskelpoisella tavalla kaikki katevarat;
  - c) kaikki katevarat on suojattu mahdollisilta kolmannen osapuolen vaateilta, eivätkä mitkään katevarat kuulu katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen konkurssipesään ennen kuin 4 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu etuoikeutettu vaade on täytetty.

Ensimmäistä alakohtaa sovellettaessa katevaroihin kuuluu mahdollinen johdannaissopimuspositioiden yhteydessä saatu vakuus.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua katevarojen erottelua on sovellettava myös katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä.

*13 artikla***Katepoolin valvoja**

1. Jäsenvaltiot voivat edellyttää, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset nimittävät katepoolin valvojan, jonka tehtävänä on jatkuvasti valvoa katepoolia 6–12 artiklassa ja 14–17 artiklassa säädettyjen vaatimusten osalta.

2. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on vahvistettava säännöt ainakin seuraavista seikoista:

- a) katepoolin valvojan nimittäminen ja erottaminen;
- b) katepoolin valvojan mahdolliset kelpoisuusvaatimukset;
- c) katepoolin valvojan toimenkuva ja velvollisuudet, myös katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisintarkastuksen yhteydessä;
- d) ilmoitusvelvollisuus 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille;
- e) oikeus saada katepoolin valvojan tehtävien suorittamista varten tarvittavat tiedot.

3. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa tarkoitettua mahdollisuutta, katepoolin valvojan on oltava erillinen ja riippumaton katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevasta luottolaitoksesta ja kyseisen luottolaitoksen tilintarkastajasta.

Jäsenvaltiot voivat kuitenkin sallia, että katepoolin valvoja ei ole luottolaitoksesta erillinen, jäljempänä 'sisäinen katepoolin valvoja', jos

- a) sisäinen katepoolin valvoja on riippumaton katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen luottopäätös-menettelystä;
  - b) jäsenvaltiot varmistavat, että sisäistä katepoolin valvojaa ei voida erottaa tästä tehtävästä katepoolin valvojana ilman katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen valvontatehtävänsä hoitavan ylimmän hallintoelimen etukäteen antamaa hyväksyntää, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2 kohdan a alakohdan soveltamista; ja
  - c) sisäisellä katepoolin valvojalla on tarvittaessa suora yhteys valvontatehtävänsä hoitavaan ylimpään hallintoelimeen.
4. Jos jäsenvaltiot käyttävät 1 kohdassa säädettyä mahdollisuutta, niiden on ilmoitettava asiasta EPV:lle.

#### 14 artikla

#### Sijoittajille annettavat tiedot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos antaa katettujen joukkolainojen ohjelmistaan tietoja, jotka ovat riittävän yksityiskohtaisia, jotta sijoittajat voivat arvioida ohjelman profiilia ja riskejä ja noudattaa arvioinnissa asianmukaista huolellisuutta.

2. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan sijoittajille vähintään neljännesvuosittain ja että ne sisältävät vähintään seuraavat salkun tiedot:

- a) katepoolin ja liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen arvo;
- b) tapauksen mukaan luettelo kaikista sellaisista kyseisen ohjelman puitteissa liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen kansainvälisistä arvopapereiden yksilöintitunnuksista (ISIN-koodit), joille ISIN-koodi on annettu;
- c) katevarojen maantieteellinen jakautuminen ja tyyppi sekä luoton suuruus ja arvostusmenetelmä;
- d) markkinarisktiin liittyvät yksityiskohtaiset tiedot, mukaan lukien korkoriski ja valuuttariski sekä luotto- ja likviditeettiriskit;
- e) katevarojen ja katettujen joukkolainojen maturiteettirakenne sekä tarvittaessa yleiskuva maturiteetin jatkamisen käynnistävästä tekijöistä;
- f) vaaditun ja käytettävissä olevan kattavuuden sekä lakisääteisen, sopimukseen perustuvan ja vapaaehtoisen ylivakuuden tasot;
- g) niiden lainojen prosentuaalinen osuus, joiden osalta asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisen maksukyvyttömyyden katsotaan toteutuneen, ja joka tapauksessa, kun lainojen takaisinmaksu on myöhästynyt enemmän kuin 90 päivää.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 8 artiklassa tarkoitettujen ryhmän sisäisten katetun joukkolainan poolirakenteiden puitteissa ulkoisesti liikkeeseen laskettujen katettujen joukkolainojen osalta sijoittajille tarjotaan kaikista ryhmän sisäisesti liikkeeseen lasketuista katetuista joukkolainoista tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettut tiedot tai linkki niihin. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tiedot annetaan sijoittajille ainakin koostetussa muodossa.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja edellyttämällä, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset julkaisevat verkkosivustollaan sijoittajien saataville 1 ja 2 kohdan mukaisesti saatetut tiedot. Jäsenvaltiot eivät saa edellyttää, että kyseiset luottolaitokset julkaisevat nämä tiedot paperilla.

## II jakso

### Kattavuutta ja maksuvalmiutta koskevat vaatimukset

#### 15 artikla

##### Kattavuutta koskevat vaatimukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja edellyttämällä, että katettujen joukkolainojen ohjelmien on aina täytettävä ainakin 2–8 kohdan kattavuutta koskevat vaatimukset.
2. Kaikki katettujen joukkolainojen veloitteet katetaan katevaroihin liittyvillä saatavilla.
3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettuihin veloitteisiin on sisällyttävä
  - a) veloitteet, jotka koskevat liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen pääomamäärän maksamista;
  - b) veloitteet, jotka koskevat korkojen maksamista liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen pääomalle;
  - c) maksuveloitteet, jotka liittyvät 11 artiklan mukaisesti hallussa oleviin johdannaissopimuksiin; ja
  - d) odotettavissa olevat katetun joukkolainan ohjelman alasajoon liittyvät ylläpito- ja hallintokustannukset.

Jäsenvaltiot voivat sallia ensimmäisen alakohdan d alakohtaa sovellettaessa kertakorvauksen laskemisen.

4. Seuraavat katevarat on otettava huomioon kattavuutta koskevaa vaatimusta tarkasteltaessa:
  - a) ensisijaiset vakuudet;
  - b) täytevakuudet;
  - c) 16 artiklan mukaiset hallussa olevat likvidit varat; ja
  - d) 11 artiklan mukaisesti hallussa oleviin johdannaissopimuksiin liittyvät saatavat.

Vakuudettomia saatavia, joiden osalta katsotaan, että on tapahtunut asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukainen maksukyvyttömyys, ei oteta huomioon kattavuudessa.

5. Edellä olevan 3 kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdan ja 4 kohdan ensimmäisen alakohdan d alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltioiden on vahvistettava johdannaissopimusten arvostusta koskevat säännöt.

6. Vaaditun kattavuuden laskennalla on varmistettava, että kaikkien katevarojen yhteenlaskettu pääoma on vähintään yhtä suuri kuin liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen yhteenlaskettu pääoma, jäljempänä 'nimellisperiaate'.

Jäsenvaltiot voivat sallia muiden periaatteiden käyttämisen laskennassa edellyttäen, että ne eivät johda korkeampaan kattavuuden tasoon kuin nimellisperiaatteen mukainen laskenta.

Jäsenvaltioiden on vahvistettava liikkeessä oleviin katettuihin joukkolainoihin liittyvien korkovelkojen ja katevaroihin liittyvien korkosaamisten laskentaa koskevat säännöt, joiden on vastattava sovellettavien kirjanpitostandardien mukaisia terveitä ja varovaisia periaatteita.

7. Poiketen siitä, mitä 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat terveitä ja varovaisia periaatteita noudattaen ja sovellettavien kirjanpitostandardien mukaisesti sallia, että tulevaisuudessa kertyvä katevaroihin liittyvä korkosaaminen, josta on vähennetty tulevaisuudessa kertyvä vastaavaan katettuun joukkolainaan liittyvä korkovelka, otetaan huomioon katettuun joukkolainaan liittyvän pääoman maksua koskevan veloitteen kattamisessa mahdollisesti ilmenevän vajeen tasapainottamiseksi, kun kyseessä on asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 4 kohdan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa asetuksessa määritelly arvojen vastaaminen suurelta osin toisiaan, seuraavin edellytyksin:

- a) katevaroihin kuuluvan omaisuuserän juoksuaikana saadut maksut, jotka ovat tarpeen vastaavaan katettuun joukkolainaan liittyvän maksuvelvoitteen kattamiseksi, erotellaan 12 artiklan mukaisesti tai sisällytetään katepooliin 6 artiklassa tarkoitettujen katevarojen muodossa maksujen erääntymisajankohtaan asti; ja
- b) katevaroihin kuuluvan omaisuuserän ennenaikainen takaisinmaksu on mahdollinen ainoastaan käyttämällä asetuksen (EU) N:o 575/2013 33 artiklan 4 kohdan nojalla annetussa sovellettavassa delegoidussa asetuksessa määriteltyä toimitusoptiota tai, kun kyseessä ovat katetut joukkolainat, jotka ovat katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen lunastettavissa nimellisarvoon, siten, että katevaroihin kuuluvan omaisuuserän lainanottaja maksaa vähintään lunastettavan katetun joukkolainan nimellisarvon mukaisen määrän.
8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katevarojen ja velvoitteiden laskenta perustuvat samaan menetelmään. Jäsenvaltiot voivat sallia, että yhtäältä katevarojen ja toisaalta velvoitteiden laskennassa käytetään eri laskentamenetelmiä, edellyttäen, että tällaisten eri laskentamenetelmien käyttö ei johda korkeampaan kattavuuden tasoon kuin se kattavuuden taso, joka on laskettu käyttäen samaa laskentamenetelmää sekä katevarojen että velkojen laskennassa.

#### 16 artikla

### Katepoolin maksuvalmiuspuskuria koskeva vaatimus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja edellyttämällä, että katepooliin luetaan aina maksuvalmiuspuskuri, joka koostuu likvideistä varoista, jotka ovat käytettävissä katetun joukkolainan ohjelman likviditeetin nettoulosvirtauksen kattamiseksi.
2. Katepoolin maksuvalmiuspuskurin on katettava suurin mahdollinen kumulatiivinen likviditeetin nettoulosvirtaus seuraavan 180 päivän ajan.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu katepoolin maksuvalmiuspuskuri koostuu seuraavista varojen lajeista, eroteltuina tämän direktiivin 12 artiklan mukaisesti:
- a) varat, jotka täyttävät tason 1, tason 2A tai tason 2B varoille asetetut vaatimukset asetuksen (EU) N:o 575/2013 460 artiklan nojalla annetun sovellettavan delegoidun asetuksen mukaisesti, jotka on arvostettu mainitun delegoidun asetuksen mukaisesti ja joita ei ole laskenut liikkeeseen luottolaitos, joka on itse laskenut liikkeeseen katetut joukkolainat, tai sen emoyritys, lukuun ottamatta julkisyhteisöjä ja julkisoikeudellisia laitoksia, jotka eivät ole luottolaitoksia, sen tytäryritys tai sen emoyrityksen toinen tytäryritys taikka arvopaperistamista varten perustettu erillisyyhtiö, jolla on läheiset sidokset luottolaitokseen;
- b) lyhytaikaiset saamiset luottolaitoksilta, jotka täyttävät luottoluokka 1:lle tai luottoluokka 2:lle asetetut vaatimukset, tai lyhytaikaiset talletukset luottolaitoksissa, jotka täyttävät luottoluokka 1, 2 tai 3:lle asetetut vaatimukset, asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Jäsenvaltiot voivat rajoittaa ensimmäisen alakohdan a ja b alakohdan soveltamiseksi käytettävien likvidien varojen lajeja.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että vakuudettomat saatavat, jotka johtuvat asetuksen (EU) N:o 575/2013 178 artiklan mukaisesti laiminlyödyiksi katsotuista saamisista, eivät voi kuulua katepoolin maksuvalmiuspuskuriin.

4. Jos katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeviin luottolaitoksiin sovelletaan unionin muissa säädöksissä säädettyjä maksuvalmiusvaatimuksia niin, että siitä seuraa päällekkäisyyttä katepoolin likviditeettipuskurin kanssa, jäsenvaltiot voivat päättää, että 1, 2 ja 3 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä ei sovelleta kyseisissä unionin säädöksissä tarkoitettujen ajanjakson aikana. Jäsenvaltiot voivat käyttää tätä mahdollisuutta vain siihen päivään asti, josta alkaen sovelletaan näihin unionin säädöksiin päällekkäisyyden poistamiseksi tehtyä muutosta, ja niiden on ilmoitettava kyseisen mahdollisuuden käyttämisestä komissiolle ja EPV:lle.

5. Jäsenvaltiot voivat sallia, että jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden pääoman laskenta perustuu katetun joukkolainan viimeiseen erääntymispäivään katetun joukkolainan ehtojen mukaisesti.

6. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohtaa ei sovelleta katettuihin joukkolainoihin, joihin sovelletaan rahoituksen vastaavuutta koskevia vaatimuksia.

## 17 artikla

**Jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden edellytykset**

1. Jäsenvaltiot voivat sallia katettujen joukkolainojen, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita, liikkeeseen laskemisen, jos sijoittajansuoja varmistetaan ainakin seuraavilla toimilla:
  - a) maturiteettia voidaan jatkaa vain, jos kansallisessa lainsäädännössä määritetyt objektiiviset käynnistävät tekijät ilmenevät, eikä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen harkinnan mukaan;
  - b) maturiteetin jatkamisen käynnistävät tekijät on määritetty katetun joukkolainan sopimusehdoissa;
  - c) sijoittajille maturiteettirakenteesta annettavat tiedot ovat riittävät, jotta he voivat määrittää katetun joukkolainan riskin, ja niihin sisältyy yksityiskohtainen kuvaus seuraavista:
    - i) maturiteetin jatkamisen käynnistävät tekijät;
    - ii) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun seuraukset maturiteetin jatkamisen osalta;
    - iii) 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten ja tarvittaessa erityisen hallinnonhoitajan tehtävät maturiteetin jatkamisen osalta;
  - d) katetun joukkolainan viimeinen erääntymispäivä voidaan milloin tahansa määrittää;
  - e) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun tapauksessa maturiteetin jatkamiset eivät vaikuta katettujen joukkolainojen sijoittajien etusijajärjestykseen tai käännä katettujen joukkolainojen ohjelman alkuperäisen erääntymisaikataulun järjestystä;
  - f) maturiteetin jatkaminen ei muuta katettujen joukkolainojen rakenteellisia ominaisuuksia 4 artiklassa tarkoitetun rinnakkaisen vaadeoikeuden ja 5 artiklassa tarkoitetun konkurssioikeudellisen erillisyyden osalta.
2. Jäsenvaltioiden, jotka sallivat sellaisten katettujen joukkolainojen liikkeeseen laskemisen, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita, on ilmoitettava tästä EPV:lle.

## III OSASTO

**KATETTujen JOUKKOLAINOJEN JULKINEN VALVONTA**

## 18 artikla

**Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja säätämällä, että katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskuun kohdistetaan katettujen joukkolainojen julkista valvontaa.
2. Sovellettaessa 1 kohdassa tarkoitettua katettujen joukkolainojen julkista valvontaa jäsenvaltioiden on nimettävä yksi tai useampi toimivaltainen viranomainen. Niiden on ilmoitettava komissiolle ja EPV:lle kyseiset nimetyt viranomaiset sekä mahdollinen toimintojen ja tehtävien jako näiden välillä.
3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset valvovat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua arvioidakseen, täytyvätkö ne vaatimukset, joista säädetään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä.
4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevat luottolaitokset rekisteröivät kaikki katettuun joukkolainaohjelmaan liittyvät liiketoimensa ja että niillä on riittävät ja asianmukaiset dokumentointijärjestelmät ja -menettelyt.
5. Lisäksi jäsenvaltioiden on varmistettava, että toteutetaan asianmukaiset toimenpiteet, jotta 2 kohdan mukaisesti nimetyt toimivaltaiset viranomaiset voivat hankkia tarvittavat tiedot voidakseen arvioida, täytyvätkö ne vaatimukset, joista säädetään tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä, tutkia, onko kyseisiä vaatimuksia mahdollisesti rikottu, ja määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä 23 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten mukaisesti.
6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2 kohdan mukaisesti nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on asiantuntemus, voimavarat, toimintavalmiudet, toimivaltuudet ja riippumattomuus, jotka ovat tarpeen katettujen joukkolainojen julkiseen valvontaan liittyvien tehtävien suorittamiseksi.

## 19 artikla

**Katettujen joukkolainojen ohjelmien lupa**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katetun joukkolainan ohjelmalle on hankittava lupa ennen kyseiseen ohjelmaan kuuluvien katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua. Jäsenvaltioiden on annettava valtuudet myöntää tällaisia lupia 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille.
2. Jäsenvaltioiden on vahvistettava 1 kohdassa tarkoitettua lupaa koskevat vaatimukset, mukaan lukien vähintään seuraavat:
  - a) asianmukainen toimintasuunnitelma, jossa esitetään katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku;
  - b) riittävät toimintatavat, menettelyt ja menetelmät, joilla pyritään sijoittajansuojaan katepooliin sisältyvien lainojen hyväksymisessä, muuttamisessa, uudistamisessa ja jälleenrahoittamisessa;
  - c) katetun joukkolainan ohjelmaan tarkoitettu hallinto ja henkilöstö, joilla on riittävä pätevyys ja tietämys katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen ohjelman hallinnoinnista;
  - d) katepoolin hallinnollinen rakenne ja sen valvonta, jotka täyttävät tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten sovellettavat vaatimukset.

## 20 artikla

**Katettujen joukkolainojen julkinen valvonta maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä**

1. Edellä 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa, kun kyse on katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen kriisinratkaisusta, jotta varmistetaan katettujen joukkolainojen sijoittajien oikeuksien ja etujen turvaaminen, vähintään varmistamalla katetun joukkolainan ohjelman jatkuva ja moitteeton hallinnointi kriisinratkaisumenettelyn aikana.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää erityisen hallinnonhoitajan asettamisesta, jotta varmistetaan katettujen joukkolainojen sijoittajien oikeuksien ja etujen turvaaminen, vähintään varmistamalla katetun joukkolainan ohjelman jatkuva ja moitteeton hallinnointi tarvittavan ajanjakson aikana.

Jos jäsenvaltiot käyttävät tätä mahdollisuutta, ne voivat edellyttää, että niiden 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät erityisen hallinnonhoitajan asettamisen ja erottamisen. Tätä mahdollisuutta käyttävien jäsenvaltioiden on ainakin edellytettävä, että toimivaltaisia viranomaisia kuullaan erityisen hallinnonhoitajan asettamisesta ja erottamisesta.

3. Jos jäsenvaltiot säätävät erityisen hallinnonhoitajan asettamisesta 2 kohdan mukaisesti, niiden on annettava säännöt, joissa vahvistetaan kyseisen erityishallinnon tehtävät ja vastuualueet ainakin seuraavien osalta:
  - a) katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen maksaminen;
  - b) katevarojen hallinta ja realisointi, mukaan lukien niiden siirto yhdessä katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen kanssa toiselle katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevalle luottolaitokselle;
  - c) oikeustoimet, joita tarvitaan katepoolin asianmukaista hallinnointia varten, katettuihin joukkolainoihin liittyvien velkojen kattamisen jatkuva valvontaa varten, varojen palauttamista katepooliin koskevan menettelyn aloittamista varten ja jäljellä olevien varojen siirtämistä varten katetun joukkolainan liikkeeseen laskeneen luottolaitoksen konkurssipesälle sen jälkeen, kun kaikki katettuihin joukkolainoihin liittyvät velat on maksettu.

Ensimmäisen alakohdan c alakohdan soveltamiseksi jäsenvaltiot voivat sallia, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tapauksessa erityinen hallinnonhoitaja toimii kyseisen luottolaitoksen hallussa olevan luvan nojalla ja samojen operatiivisten vaatimusten mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava koordinointi ja tietojenvaihto maksukyvyttömyys- tai kriisinratkaisumenettelyä varten 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten, erityisen hallinnonhoitajan, jos sellainen on asetettu, ja, kriisinratkaisutapauksessa, kriisinratkaisuviranomaisen kesken.

## 21 artikla

**Toimivaltaisille viranomaisille ilmoittaminen**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja vaatimalla, että katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten on ilmoitettava katettujen joukkolainojen ohjelmia koskevat 2 kohdassa tarkoitetut tiedot 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille. Ilmoituksia on annettava säännöllisesti sekä mainittujen toimivaltaisten viranomaisten pyynnöstä. Jäsenvaltioiden on vahvistettava säännöt siitä, miten usein näitä säännöllisiä ilmoituksia on annettava.
2. Edellä 1 kohdan nojalla säädettävissä ilmoittamista koskevissa velvoitteissa on edellytettävä, että annettaviin tietoihin sisältyvät ainakin tiedot seuraavista:
  - a) omaisuuserien hyväksyttävyyssvaatimukset ja katepoolille asetetut vaatimukset 6–11 artiklan mukaisesti;
  - b) 12 artiklan mukainen katevarojen erottelu;
  - c) tapauksen mukaan 13 artiklan mukainen katepoolin valvojan toiminta;
  - d) 15 artiklan mukaiset kattavuutta koskevat vaatimukset;
  - e) 16 artiklan mukainen katepoolin maksuvalmiuspuskuri;
  - f) tapauksen mukaan 17 artiklan mukaiset jatkettavissa olevien maturiteettirakenteiden edellytykset.
3. Jäsenvaltioiden on annettava säännöt, jotka koskevat tietoja, jotka katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevien luottolaitosten on annettava 2 kohdan nojalla 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen maksukyvyttömyyden tai kriisinratkaisun yhteydessä.

## 22 artikla

**Toimivaltaisten viranomaisten toimivalta katettujen joukkolainojen julkisessa valvonnassa**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava sijoittajansuoja antamalla 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille kaikki valvonta-, tutkinta- ja seuraamuksenantovaltuudet, jotka ovat tarpeen katettujen joukkolainojen julkisen valvonnan suorittamiseksi.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuihin toimivaltuuksiin on kuuluttava ainakin seuraavat:
  - a) toimivalta myöntää tai evätä lupia 19 artiklan nojalla;
  - b) toimivalta tarkastella säännöllisesti uudelleen katetun joukkolainan ohjelmaa tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten noudattamisen arvioimiseksi;
  - c) toimivalta suorittaa paikan päällä ja muualla tehtäviä tarkastuksia;
  - d) toimivalta määrätä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä 23 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten mukaisesti;
  - e) toimivalta antaa ja panna täytäntöön katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevia viranomaisohjeita.

## 23 artikla

**Hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet**

1. Rajoittamatta jäsenvaltioiden oikeutta säätää rikosoikeudellisia seuraamuksia jäsenvaltioiden on annettava säännöt, joilla vahvistetaan asianmukaiset hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet, joita sovelletaan ainakin seuraavissa tilanteissa:
  - a) luottolaitos on hankkinut katettujen joukkolainojen ohjelmaa koskevan luvan väärin ilmoitusten avulla tai muulla sääntöjen vastaisella tavalla;
  - b) luottolaitos ei enää täytä niitä edellytyksiä, joilla katettujen joukkolainojen ohjelmaa koskeva lupa myönnettiin;
  - c) luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja ilman 19 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten mukaisesti saatua lupaa;

- d) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä 4 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia;
- e) luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, jotka eivät täytä 5 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettuja vaatimuksia;
- f) luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joilla ei ole 6 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä asetettujen vaatimusten mukaisia vakuuksia;
- g) luottolaitos laskee liikkeeseen katettuja joukkolainoja, joiden vakuutena on unionin ulkopuolella sijaitsevia varoja, rikkoen niitä vaatimuksia, joista säädetään 7 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- h) luottolaitos asettaa katetuille joukkolainoille vakuudet ryhmän sisäisessä katettujen joukkolainojen poolirakenteessa rikkoen niitä vaatimuksia, joista säädetään 8 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- i) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä yhteisvarainhankintaa koskevia edellytyksiä, joista säädetään 9 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- j) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä katepoolin koostumusta koskevia vaatimuksia, joista säädetään 10 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- k) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä katepoolissa olevia johdannaisopimuksia koskevia vaatimuksia, joista säädetään 11 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- l) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä katevarojen erottelua koskevia vaatimuksia, joista säädetään 12 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- m) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei ilmoita tietoja tai antaa puutteellisia tai virheellisiä tietoja rikkoen 14 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä;
- n) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos laiminlyö toistuvasti tai pysyvästi velvollisuutensa ylläpitää katepoolin maksuvalmiuspuskuria rikkoen 16 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä;
- o) jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita sisältäviä katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei täytä jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita koskevia edellytyksiä, joista säädetään 17 artiklan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä;
- p) katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskeva luottolaitos ei ilmoita tietoja tai antaa puutteellisia tai virheellisiä tietoja velvoitteista rikkoen 21 artiklan 2 kohdan saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettuja säännöksiä.

Jäsenvaltiot voivat päättää, että ne eivät säädä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä sellaisten rikkomisten osalta, joihin sovelletaan niiden kansallisen lainsäädännön nojalla rikosoikeudellisia seuraamuksia. Tällaisissa tapauksessa jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle asianomaiset rikosoikeudelliset säännökset.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen seuraamusten ja toimenpiteiden on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia, ja niihin on sisällyttävä ainakin seuraavat:

- a) katettujen joukkolainojen ohjelmaa koskevan luvan peruuttaminen;
- b) julkinen lausuma, josta käy 24 artiklan mukaisesti ilmi tiedot rikkomisesta vastuussa olevasta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä sekä rikkomisen luonne;
- c) määräys, jossa kyseistä luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä vaaditaan lopettamaan rikkomisen ja olemaan toistamatta sitä;
- d) hallinnolliset taloudelliset seuraamukset.

3. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että 1 kohdassa tarkoitetut seuraamukset ja toimenpiteet pannaan tosiasiassa täytäntöön.

4. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että päättäessään hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden tyyppistä ja kyseisten hallinnollisten taloudellisten seuraamusten määrästä 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset ottavat tarpeen mukaan huomioon kaikki seuraavat olosuhteet:

- a) rikkomuksen vakavuus ja kesto;
- b) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön vastuun aste;
- c) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellinen vahvuus, esimerkiksi oikeushenkilön kokonaisliikevaihtona tai luonnollisen henkilön vuosiansioina mitattuna;

- d) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön rikkomisella saamien voittojen tai välttämien tappioiden suuruus, jos kyseiset voitot tai tappiot ovat määritettävissä;
- e) rikkomuksen kolmansille osapuolille aiheuttamat tappiot, jos ne ovat määritettävissä;
- f) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön yhteistyön taso 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten kanssa;
- g) rikkomuksesta vastuussa olevan luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön aiemmat rikkomukset;
- h) rikkomuksen todelliset tai mahdolliset järjestelmää koskevat seuraukset.

5. Jos 1 kohdassa tarkoitettuja säännöksiä sovelletaan oikeushenkilöihin, jäsenvaltioiden on varmistettava myös, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset soveltavat tämän artiklan 2 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia ja muita hallinnollisia toimenpiteitä ylimmän hallintoelimen jäseniin ja muihin henkilöihin, jotka ovat kansallisen lainsäädännön mukaan vastuussa rikkomuksesta.

6. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset varaavat ennen 2 kohdassa tarkoitettujen hallinnollisten seuraamusten tai muiden hallinnollisten toimenpiteiden määrittämistä koskevan päätöksen tekemistä asianomaiselle luonnolliselle henkilölle tai oikeushenkilölle mahdollisuuden tulla kuulluksi. Poikkeuksia oikeudesta tulla kuulluksi voidaan soveltaa näistä muista hallinnollisista toimenpiteistä päättämiseen silloin, kun tarvitaan kiireellisiä toimia kolmansille osapuolille aiheutuvien merkittävien tappioiden tai rahoitusjärjestelmälle aiheutuvan merkittävän vahingon estämiseksi. Tällaisessa tapauksessa asianomaiselle henkilölle on varattava tilaisuus tulla kuulluksi mahdollisimman pian sen jälkeen, kun tällainen hallinnollinen toimenpide on tehty, ja tarvittaessa kyseistä toimenpidettä on korjattava.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki päätökset, joilla määrätään 2 kohdassa säädettyjä hallinnollisia seuraamuksia tai muita hallinnollisia toimenpiteitä, ovat asianmukaisesti perusteltuja ja että niihin voidaan hakea muutosta.

#### 24 artikla

### Hallinnollisten seuraamusten ja muiden hallinnollisten toimenpiteiden julkaiseminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetut säännökset sisältävät sääntöjä, joiden mukaan hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet on julkaistava ilman aiheutonta viivytystä 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten virallisilla verkkosivustoilla. Samoja velvoitteita sovelletaan, jos jäsenvaltio päättää säätää rikosoikeudellisista seuraamuksista 23 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti.

2. Edellä olevan 1 kohdan nojalla annetuissa säännöissä on edellytettävä vähintään sellaisten päätösten julkaisemista, joihin ei voida hakea muutosta tai joihin ei enää voida hakea muutosta ja jotka on annettu tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten rikkomisesta.

3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tällainen julkaiseminen sisältää tiedot rikkomisen tyypistä ja luonteesta sekä sen luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön henkilöllisyydestä, jolle seuraamus tai toimenpide on kohdistettu. Jollei 4 kohdasta muuta johdu, jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että tällaiset tiedot julkaistaan ilman aiheutonta viivytystä sen jälkeen, kun vastaanottajalle on ilmoitettu kyseisestä seuraamuksesta tai toimenpiteestä sekä seuraamuksen tai toimenpiteen määrittämisestä annetun päätöksen julkaisemisesta 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten virallisilla verkkosivustoilla.

4. Jos jäsenvaltiot sallivat julkaista seuraamusten tai toimenpiteen määrittämisestä annetun päätöksen, johon on haettu muutosta, 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilman aiheutonta viivytystä julkaistava virallisilla verkkosivustoillaan myös tiedot muutoksenhaun tilanteesta ja sen lopputuloksesta.

5. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat seuraamusten tai toimenpiteiden määrittämisestä annetun päätöksen nimettöminä ja kansallisen lainsäädännön mukaisesti missä tahansa seuraavista tapauksista:

- a) jos luonnolliselle henkilölle määrätyn seuraamuksen tai toimenpiteen ollessa kyseessä henkilötietojen julkaiseminen osoittautuu kohtuuttomaksi;
- b) jos julkaiseminen vaarantaisi rahoitusmarkkinoiden vakauden tai käynnissä olevan rikostutkinnan;
- c) jos julkaiseminen aiheuttaisi suhteetonta vahinkoa asianomaisille luottolaitoksille tai luonnollisille henkilöille, niiltä osin kuin se voidaan määrittää.

6. Jos jäsenvaltio julkaisee seuraamuksen tai toimenpiteen määräämisestä annetun päätöksen anonyymisti, se voi sallia asiaankuuluvien tietojen julkaisemisen lykkäämisen.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että myös mahdollinen lainvoimainen tuomioistuimen ratkaisu, jolla kumotaan seuraamuksen tai toimenpiteen määräämisestä annettu päätös, julkaistaan.

8. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 2–6 kohdassa tarkoitetut julkaisut pysyvät 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten virallisilla verkkosivustoilla vähintään viiden vuoden ajan niiden julkaisemis-päivästä. Julkaisuun sisältyvät henkilötiedot säilytetään virallisella verkkosivustolla ainoastaan tarpeellisen ajan ja sovellettavien henkilötietojen suojaa koskevien sääntöjen mukaisesti. Säilyttämisaika on määritettävä ottaen huomioon asianomaisten jäsenvaltioiden lainsäädännössä säädetyt vanhentumisajat, mutta kesto on joka tapauksessa enintään kymmenen vuotta.

9. Edellä olevan 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava EPV:lle kaikki määrätyt hallinnolliset seuraamukset ja muut hallinnolliset toimenpiteet sekä tapauksen mukaan niitä koskevat mahdolliset muutoksenhaut ja niiden lopputulos. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että nämä toimivaltaiset viranomaiset saavat mahdolliseen määrättyyn rikosoikeudelliseen seuraamukseen liittyvästä lainvoimaisesta tuomiosta yksityiskohtaiset tiedot, jotka toimivaltaisten viranomaisten on myös toimitettava EPV:lle.

10. EPV ylläpitää keskustietokantaa sille ilmoitetuista hallinnollisista seuraamuksista ja muista hallinnollisista toimenpiteistä. Kyseiseen tietokantaan on oltava pääsy ainoastaan 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla, ja sitä on päivitettävä näiden toimivaltaisten viranomaisten tämän artiklan 9 kohdan mukaisesti toimittamien tietojen perusteella.

#### 25 artikla

##### **Yhteistyövelvoitteet**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä luottolaitosten yleistä valvontaa suorittavien toimivaltaisten viranomaisten kanssa kyseisiin laitoksiin sovellettavan unionin lainsäädännön mukaisesti sekä kriisinratkaisuviranomaisen kanssa katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevan luottolaitoksen kriisinratkaisutilanteessa.

2. Jäsenvaltioiden on lisäksi varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tiivistä yhteistyötä keskenään. Yhteistyöhön sisältyy sellaisten tietojen vaihtaminen, joilla on merkitystä muiden viranomaisten kannalta, kun ne suorittavat valvontatehtäviä tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten nojalla.

3. Sovellettaessa tämän artiklan 2 kohdan toista virkettä jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset toimittavat:

- a) kaikki merkitykselliset tiedot toisen 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyn toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä; ja
- b) omasta aloitteestaan kaikki olennaiset tiedot muille 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyille toimivaltaisille viranomaisille muissa jäsenvaltioissa.

4. Jäsenvaltioiden on myös varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset tekevät tätä direktiiviä sovellettaessa yhteistyötä EPV:n tai tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) N:o 1095/2010<sup>(18)</sup> perustetun Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) kanssa.

5. Tätä artiklaa sovellettaessa tietoja pidetään olennaisina, jos ne voivat vaikuttaa merkittävästi katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun arviointiin toisessa jäsenvaltiossa.

#### 26 artikla

##### **Julkistamisvaatimukset**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset julkaisevat seuraavat tiedot virallisilla verkkosivustoillaan:

<sup>(18)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1095/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan arvopaperimarkkinaviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/77/EY kumoamisesta (EUVL L 331, 15.12.2010, s. 84).

- a) kansalliset lait, asetukset, hallinnolliset määräykset ja yleisohjeet, jotka koskevat katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua;
- b) luettelo luottolaitoksista, joilla on lupa laskea liikkeeseen katettuja joukkolainoja;
- c) luettelo katetuista joukkolainoista, joissa voidaan käyttää merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina", ja luettelo katetuista joukkolainoista, joissa voidaan käyttää merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina (premium)".

2. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti julkistettavien tietojen on oltava riittäviä, jotta eri jäsenvaltioiden 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten soveltamia lähestymistapoja voidaan mielekkäästi vertailla keskenään. Nämä tiedot on päivitettävä mahdollisten muutosten huomioon ottamiseksi.

3. Edellä olevan 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vuosittain EPV:lle 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu luettelo luottolaitoksista ja 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettut luettelot katetuista joukkolainoista.

#### IV OSASTO

#### MERKINTÄ

##### 27 artikla

#### Merkintä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina" ja sen virallista käännöstä kaikilla unionin virallisilla kielillä käytetään vain niiden katettujen joukkolainojen osalta, jotka täyttävät tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä säädetyt vaatimukset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että merkkiä "eurooppalainen katettu joukkolaina (premium)" ja sen virallista käännöstä kaikilla unionin virallisilla kielillä käytetään vain niiden katettujen joukkolainojen osalta, jotka täyttävät tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annetuissa säännöksissä säädetyt vaatimukset sekä asetuksen (EU) N:o 575/2013, sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2019/2160<sup>(19)</sup>, 129 artiklan vaatimukset.

#### V OSASTO

#### MUUTOKSET MUIHIN DIREKTIIVEIHIN

##### 28 artikla

#### Direktiivin 2009/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohta seuraavasti:

1) Korvataan ensimmäinen alakohta seuraavasti:

"4. Jäsenvaltiot voivat korottaa 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetyin viiden prosentin rajan enintään 25 prosenttiin, jos joukkovelkakirjalainat laskettiin liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja ne täyttivät tässä kohdassa säädetyt vaatimukset, sellaisina kuin niitä sovellettiin joukkovelkakirjalainojen liikkeeseenlaskupäivänä, tai jos joukkovelkakirjalainat ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 (\*) 3 artiklan 1 kohdan määritelmän mukaisia katettuja joukkolainoja.

(\*) "Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 1)."

2) Kumotaan kolmas alakohta.

<sup>(19)</sup> Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2019/2160, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, asetuksen (EU) N:o 575/2013 muuttamisesta katettujen joukkolainojen osalta (ks. tämän virallisen lehden s. ...).

## 29 artikla

**Direktiivin 2014/59/EU muuttaminen**

Korvataan direktiivin 2014/59/EU 2 artiklan 1 kohdan 96 alakohta seuraavasti:

- "96) 'katetulla joukkovelkakirjalainalla' Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2019/2162 (\*) 3 artiklan 1 alakohdassa määriteltyä katettua joukkolainaa tai, kun kyse on instrumentista, joka oli laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/65/EY (\*\*), sellaisena kuin sitä sovellettiin kyseisen instrumentin liikkeeseenlaskupäivänä, 52 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua joukkolainaa;

(\*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/2162, annettu 27 päivänä marraskuuta 2019, katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskusta ja katettujen joukkolainojen julkisesta valvonnasta sekä direktiivien 2009/65/EY ja 2014/59/EU muuttamisesta (EUVL L 328, 18.12.2019, s. 1).

(\*\*) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/65/EY, annettu 13 päivänä heinäkuuta 2009, siirtokelpoisiin arvopapereihin kohdistuvaa yhteistä sijoitustoimintaa harjoittavia yrityksiä (yhteissijoitusyritykset) koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (EUVL L 302, 17.11.2009, s. 32)."

## VI OSASTO

**LOPPUSÄÄNNÖKSET**

## 30 artikla

**Siirtymätoimenpiteet**

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että katettuihin joukkolainoihin, jotka on laskettu liikkeeseen ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 ja jotka täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin sitä sovellettiin katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskupäivänä, säädetyt vaatimukset, ei sovelleta tämän direktiivin 5–12 artiklassa ja 15, 16, 17 ja 19 artiklassa säädetyjä vaatimuksia, vaan niihin voidaan edelleen viitata tämän direktiivin mukaisina katettuina joukkolainoina niiden eräntymiseen saakka.

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tämän direktiivin 18 artiklan 2 kohdan nojalla nimetyt toimivaltaiset viranomaiset valvovat, että ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 liikkeeseen lasketut katetut joukkolainat täyttävät direktiivin 2009/65/EY 52 artiklan 4 kohdassa, sellaisena kuin sitä sovellettiin katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskupäivänä, säädetyt vaatimukset sekä tämän direktiivin vaatimukset siltä osin kuin niitä sovelletaan tämän kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat soveltaa 1 kohtaa ennen 8 päivää heinäkuuta 2022 avattuja ISIN-koodeja käyttäen käynnistettyihin jatkuvasti toteutettaviin liikkeeseenlaskuihin enintään 24 kuukauden ajan mainitusta päivämäärästä edellyttäen, että nämä liikkeeseenlaskut täyttävät kaikki seuraavat vaatimukset:

- a) katetun joukkolainan eräntymispäivä on ennen 8 päivää heinäkuuta 2027;
- b) 8 päivän heinäkuuta 2022 jälkeen tehtyjen jatkuvasti toteutettavien liikkeeseenlaskujen koko liikkeeseenlaskumäärä on enintään kaksi kertaa mainittuna päivänä liikkeessä olevien katettujen joukkolainojen koko liikkeeseenlaskumäärä;
- c) katetun joukkolainan koko liikkeeseenlaskumäärä eräntymispäivänä on enintään 6 000 000 000 euroa tai vastaava määrä kotimaan valuutassa;
- d) vakuutena olevat omaisuuserät sijaitsevat jäsenvaltiossa, joka soveltaa 1 kohtaa julkisten joukkolainojen jatkuvasti toteutettaviin liikkeeseenlaskuihin.

## 31 artikla

**Uudelleentarkastelut ja kertomukset**

1. Viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2024 komissio toimittaa tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, tarvittaessa yhdessä lainsäädäntöehdotuksen kanssa, siitä, voitaisiinko katettuja joukkolainoja liikkeeseen laskevia kolmansien maiden luottolaitoksia ja kyseisten katettujen joukkolainojen sijoittajia varten ottaa käyttöön vastaavuusjärjestely ja millä tavoin, ottaen huomioon katettujen joukkolainojen alalla tapahtunut kansainvälinen kehitys, erityisesti lainsäädäntökehyksien kehittäminen kolmansissa maissa.

2. Komissio antaa viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2025 tiiviissä yhteistyössä EPV:n kanssa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta sen osalta, minkä tasoisena sijoittajansuoja toteutuu ja miten katettujen joukkolainojen liikkeeseenlasku unionissa on kehittynyt. Kertomukseen on sisällyttävä mahdolliset suositukset jatkotoimiksi. Kertomukseen on sisällyttävä tiedot seuraavista:

- a) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskua koskevien lupien määrän kehitys;
- b) sellaisten katettujen joukkolainojen lukumäärän kehitys, jotka on laskettu liikkeeseen tämän direktiivin saattamiseksi osaksi kansallista lainsäädäntöä annettujen säännösten ja asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan mukaisesti;
- c) katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun vakuutena olevien varojen kehitys;
- d) ylivakuuden tason kehitys;
- e) rajat ylittävät sijoitukset katettuihin joukkolainoihin, mukaan lukien kolmansista maista tulevat ja niihin suuntautuvat sijoitukset;
- f) sellaisten katettujen joukkolainojen liikkeeseenlaskun kehitys, joilla on jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita;
- g) asetuksen (EU) N:o 575/2013 129 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen saamisten käytöstä aiheutuvien riskien ja hyötyjen kehitys;
- h) katettujen joukkolainojen markkinoiden toiminta.

3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot 2 kohdassa luetelluista seikoista viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2024.

4. Tilattuaan ja vastaanotettuaan jatkettavissa olevia maturiteettirakenteita sisältävistä katetuista joukkolainoista johtuvia riskejä ja hyötyjä arvioivan tutkimuksen sekä kuultuaan EPV:tä komissio antaa viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2024, kertomuksen sekä toimittaa kyseisen tutkimuksen ja kertomuksen, joihin liitetään tarvittaessa lainsäädäntöehdotus, Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

5. Komissio antaa viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2024 kertomuksen, jossa arvioidaan mahdollisuutta ottaa käyttöön rinnakkaista vaadeoikeutta käyttävä väline, joka on nimeltään eurooppalainen vakuudellinen velkasitoumus. Komissio toimittaa kyseisen kertomuksen mahdollisine lainsäädäntöehdotuksineen Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

### 32 artikla

#### Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on annettava ja julkaistava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset viimeistään 8 päivänä heinäkuuta 2021. Niiden on viipymättä ilmoitettava tästä komissiolle.

Jäsenvaltioiden on sovellettava näitä säännöksiä viimeistään 8 päivästä heinäkuuta 2022.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne julkaistaan virallisesti. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä säännellyistä kysymyksistä antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

### 33 artikla

#### Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

### 34 artikla

#### Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Strasbourgissa 27 päivänä marraskuuta 2019.

*Euroopan parlamentin puolesta*

*Puhemies*

D. M. SASSOLI

*Neuvoston puolesta*

*Puheenjohtaja*

T. TUPPURAINEN

---